Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της εβδομάδας: 12/3- 19/3/2013

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

ΤΟΠΙΚΑ

Η τρόικα ξαναέρχεται, η κυβέρνηση ξαφνιάζεται και ο Αναστασιάδης προσπαθεί να ανακαλύψει τη στρατηγική του Χριστόφια…

Ανησυχώντας, βέβαια, για τις τράπεζες

Όταν ένας υποψήφιος έδινε το μήνυμα, για σχεδόν 9 μήνες, ότι είναι διαθέσιμος να δεχθεί τους όρους της τρόικα και κατηγορούσε, μάλιστα, τον τότε πρόεδρο για την αντίστασή του, τότε, προφανώς, η τρόικα θα περιμένει περισσότερα και θα επιβάλει και άλλους όρους. Έτσι, παρά τις αφοσιωμένες δηλώσεις του επιτελείου του Αναστασιάδη στη Μέρκελ και στη δυση, οι όροι της τρόικα άρχισαν να διευρύνονται – από το ξέπλυμα, στις καταθέσεις, στον εταιρικό φόρο κλπ. Και ξαφνικά, ο Αναστασιάδης, όχι μόνο, πρέπει να δεχθεί θέματα που δεν υπήρχαν πριν, αλλά αναγκάζεται, πια, να συζητά και ζητήματα, όπως τον εταιρικό φόρο, ενάντια στην αύξηση του οποίου το κόμμα του είχε αναλώσει αρκετή ρητορική από το 2010.

Στο βάθος, υπάρχει πάντα το ζήτημα των τραπεζών. Τα τελευταία στοιχεία δείχνουν αύξηση των μη εξυπηρετουμένων δανείων στην Ελλάδα. Και αυτό αποτελεί, ουσιαστικά, την ανοικτή τρύπα για το τραπεζικό σύστημα – όπως και η υπόγεια φούσκα των ακινήτων στην Κύπρο. Ο Αναστασιάδης πήγε στην Αθήνα, ελπίζοντας για βοήθεια με την ένταξη, μέρους των υποχρεώσεων των κυπριακών τραπεζών, στην ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών.

Ένα νέο ζήτημα που προέκυψε είναι και η πιθανότητα να δοθεί περιορισμένο δάνειο 10 δις για τις τράπεζες. Η πιθανότητα προβλήθηκε από το Φιλελεύθερο, τη Δευτέρα – και προφανώς, η συγκεκριμένη πιθανότητα βλέπει και πάλι προς την εμπλοκή, άλλων μη δυτικών επενδυτών. Ήδη, σε ανάλυση του Ρόυτερς εμφανίστηκε η είδηση ότι η Ρωσία ενδιαφέρεται και για εμπλοκή στις τράπεζες – όταν ξεκαθαρίσει το τοπίο.

Έτσι, ο Ν. Αναστασιάδης άρχισε να ανακαλύπτει και τη στρατηγική, στην οποία έκανε κριτκή, μέχρι χθες.

Ο Αναστασιάδης αλλάζει ρόλο και βρίσκει μπροστά του όσα έλεγε προηγουμένως

Από το Σεπτέμβριο του 2012, ο τότε ηγέτης του ΔΗΣΥ και οι εφημερίδες που το στήριζαν - ιδιαίτερα η Αλήθεια και ο κυριακάτικος Πολίτης - εξαπέλυαν, συνεχώς, επιθέσεις, ενάντια στο Χριστόφια γιατί δεν δεχόταν του όρους της τρόικα – με αποκορύφωμα την προσπάθεια για κατασκευή πανικού στις τράπεζες, το τέλος του Νοέμβρη, για να γίνουν αποδεκτοί οι όροι της τρόικα. Ο ίδιος ο κ. Αναστασιάδης σε μια παράδοξη αντίληψη των εννοιών, θεωρούσε την άρνηση του τέως προέδρου να υποχωρήσει, ως έλλειψη θάρρους, ενώ ο Δρουσιώτης στον κυριακάτικο Πολίτη λειτουργούσε ως εκφραστής της τρόικα – απειλώντας ότι, αν δεν γίνουν δεχτοί οι όροι της, θα επιβάλλονταν χειρότεροι, ότι είχε, δηθεν, χαθεί ο 13^{ος} κλπ. Ανάλογα είχαν αντιδράσει και ο ΔΗΣΥ, ο κ. Αναστασιάδης και οι εφημερίδες τους, στη θέση ότι υπάρχουν όρια - κόκκινες γραμμές - στις υποχωρήσεις ή στη στρατηγική για εμπλοκή της Ρωσίας στην αναζήτηση και εναλλακτικού δανείου. Ξαφνικά, την περασμένη βδομάδα, λες και δεν είχε προηγηθεί όλο εκείνο, το φθινόπωρο του 2012, ο νέος ένοικος του προεδρικού άρχισε να μιλά σαν Χριστόφιας... να ανακαλύπτει ότι χρειάζεται διαπραγμάτευση και ότι υπάρχουν όρια. Άφησε να διαρρεύσει ότι αν επέμενε η τρόικα θα μπορούσε και να αποχωρήσει η Κύπρος από την ευρωζώνη – και ακόμα πιο κωμικά, τα ίδια επανέλαβε και ο Αβέρωφ Νεοφύτου.

Όταν ένας υποψήφιος έδινε το μήνυμα για σχεδόν 9 μήνες, ότι είναι διαθέσιμος να δεχθεί τους όρους της τρόικα και κατηγορούσε μάλιστα τον τότε πρόεδρο για την αντίστασή του, τότε, προφανώς, η τρόικα θα περιμένει περισσότερα και θα επιβάλει και άλλους όρους.

Ταυτόχρονα, άρχισαν πάλι να επανέρχονται, σε πιο σοβαρό επίπεδο, οι αναφορές για το ανοιχτό θέμα του ρωσικού δανείου – και διέρρευσαν φήμες ότι θα πραγματοποιείτο επίσκεψη Αναστασιάδη στη Μόσχα, για να συζητήσει τη ρωσική εμπλοκή.

Οι νέοι όροι της τρόικα από το ξέπλυμα στο κούρεμα – επιβάλλοντας όρους και εμπεδώνοντας την επιτήρηση των ιθαγενών

Η τρόικα συμπεριφέρθηκε, μπορεί να πει κάποιος, ορθολογικά. Όταν είδε ότι εκλέγηκε ο Αναστασιάδης θεώρησε ότι θα ήταν καλό να του δώσει ένα αρχικό μάθημα, για να καθορίσει το πλαίσιο – άσχετα αν ο νικητής των εκλογών είχε, ήδη, δηλώσει την απόλυτη προθυμία του για αποδοχή των όρων της τρόικα και περιόρισε, μόνος του, τα περιθώρια διαπραγμάτευσης με τη θέση ότι πρέπει να κλείσουν όλα, μέχρι το τέλος του Μάρτη. **Έτσι, μετά από το ζήτημα για το ξέπλυμα χρήματος, ξαφνικά, προέκυψε και νέο θέμα με το «κούρεμα καταθέσεων»**. Το θέμα διέρρευσε από ευρωπαϊκά ΜΜΕ και όταν πήγε ο Σαρρής στο γιούρογρουπ, διαπίστωσε ότι η διαρροή ήταν και ένας τρόπος πίεσης – οι ομόλογοί του αρνήθηκαν να διαψεύσουν ότι υπήρχε τέτοια πιθανότητα. Ένα κούρεμα καταθέσεων, βέβαια, είναι δύσκολο να γίνει, γιατί μπορεί να ανοίξει τους ασκούς του Αίολου για όλο το τραπεζιτικό σύστημα – μέχρι και το κούρεμα των ελληνικών ομολόγων, έγινε, ουσιαστικά, εθελοντικά. Ένα υποχρεωτικό κούρεμα σημαίνει ντε φάκτο χρεοκοπία ή απειλή χρεοκοπίας. Έτσι, για να αποφευχθεί ένα σενάριο που θα θυμίζει μερική χρεοκοπία των τραπεζών, οι Ευρωπαίοι προσπαθούν να επιβάλουν τρόπους άντλησης ρευστού από τις καταθέσεις, με είδη φορολογίας στους τόκους ή τις συναλλαγές – κάτι το οποίο συνάδει και με τις ευρύτερες τάσεις στην Ευρώπη, σήμερα.

Όπως σχολίασε και ο Μαυρίδης του ΔΗΣΥ, ο στόχος της τρόικα φαίνεται να είναι στρατηγικός - να εκβιάσουν, δηλαδή: από τη μια για να απειλήσουν με ένα πανικό, που θα αυξήσει τις πιέσεις στο κυπριακό τραπεζικό σύστημα και από την άλλη, μπορεί να ανοίξει την πόρτα για μεταφορά ρωσικών καταθέσεων σε άλλες τράπεζες, βορειότερα. Ο νυν ένοικος του προεδρικού δεν θα πρέπει να εκπλήσσεται – ο ίδιος είχε παίξει αυτό το παιχνίδι των εκβιασμών με την εκροή καταθέσεων, όποτε, όσοι ήταν τότε πίσω του, τώρα, απλώς, εφαρμόζουν και στον ίδιο ότι έκανε εκείνος, τον περασμένο Νοέμβρη.

Σε ένα βαθύτερο επίπεδο, η τρόικα φαίνεται να θέλει να επιβάλει μια επιτήρηση στην Κυπριακή Δημοκρατία, παρακάμπτοντας την τοπική κυριαρχία. Η άρνηση του τέως προέδρου να δεχθεί κάτι τέτοιο, είχε ουσιαστικά οδηγήσει την τρόικα σε υποχώρηση, η οποία, προφανώς, τώρα θέλει να κερδίσει ότι δεν μπόρεσε να κάνει τον Νοέμβρη. Έτσι, με τον αιφνιδιασμό του Σαρρή στο γιούρογρουπ κατάφερε να πάρει το πρώτο που ζητούσε **– μια εξωτερική έρευνα για το ξέπλυμα**. Η έρευνα θα είναι, βέβαια, τυπική – μια ουσιαστική έρευνα θα έπρεπε να αναζητήσει τί κάνουν τα δικηγορικά γραφεία και αυτό θα ενέπλεκε σε πρακτικό επίπεδο και αρκετούς πολιτικούς, συμπεριλαμβανόμενου και αυτού του κ. Αναστασιάδη, όπως και του επικεφαλής της επιτροπής οικονομικών της βουλής.

Αυτά, όμως, είναι θέματα, τα οποία μπορεί να χρησιμοποιηθούν για εκβιασμούς, σε άλλα στάδια και επίπεδα. Για την ώρα, η αποδοχή εξωτερικής και ιδιωτικής έρευνας για ξέπλυμα, άνοιξε την πόρτα σε εμπλοκή της τρόικα στις διακινήσεις κεφαλαίων.

Το επόμενο θέμα προς συζήτηση είναι αυτό των ιδιωτικοποιήσεων, το οποίο ο Χριστόφιας είχε αρνηθεί εμφαντικά και έτσι το θέμα, παγοποιήθηκε με τη φόρμουλα ότι θα εξεταστεί αν οι ανάγκες των τραπεζών είναι πάνω από 10 δις. Για αυτό έχει προκύψει και τόσο έντονη και εν μέρει αστεία διαμάχη- οι δανειστές θέλουν να υποχρεώσουν το δανειζόμενο να πάρει μεγαλύτερο δάνειο για να μπορούν μετά να του πάρουν μέρος της ιδιοκτησίας του – τους ημικρατικούς, αρχικά και μετά, το οποίο είναι ο κυρίος στόχος, το φυσικό αέριο.
Η νέα κυβέρνηση φάνηκε να κινείται προς κατευνασμό της τρόικα, κάτι που έδινε το μήνυμα ότι θα δεχόταν να υποχωρήσει στις πιέσεις – ήδη, από πριν τις εκλογές, προσπαθούσε να υποβαθμίσει τις σαφείς θέσεις από μερικούς στην Ευρώπη, που κατηγορούσαν το Χριστόφια, ότι δεν δεχόταν ιδιωτικοποιήσεις. Μόλις, όμως, ανέλαβε ο κ. Σαρρής, άρχισε να μιλά για ορίζοντα μορφές ιδιωτικοποιήσεων. Φημολογείται ότι η πρώτη εκδοχή θα έχει τη μορφή μετοχοποίησης και πώλησης μέρους των μετοχών σε στρατηγικό επενδυτή. Αυτό θα επιτρέψει στη μεν τρόικα να ανοίξει το θέμα, ενώ στην κυβέρνηση να μην φανεί ότι αλλάζει πλήρως θέση από την προεκλογική της δέσμευση για μη ιδιωτικοποιήσεις. Στα ενδιάμεσα των δημοσίων δηλώσεων, αφέθηκε και μια αναφορά για τουλάχιστον τρία χρόνια – μεταθέτοντας το θέμα μέχρι τις επόμενες βουλευτικές, ενδεχομένως. **Πάντως, το θέμα αναμένεται να προκαλέσει ένταση εσωτερικά.**

Και το επόμενο θέμα αφορά άμεσα και στο τοπικό κεφάλαιο, το οποίο πολέμησε ανάλογη εισήγηση του Σταυράκη, το 2010 – **η αύξηση του εταιρικού φόρου** θα είναι το πρώτο είδος φόρου, το οποίο θα πληρώσει η κυπριακή αστική τάξη - και όχι μονο αυτή βέβαια - λόγω των δικών της λαθών. Βέβαια, για τους Ευρωπαίους το ζήτημα είναι να μειωθεί ο ρόλος της Κύπρου ως χώρος χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων. Και πάλι, ο πιθανος γερμανικός στόχος είναι να μεταφερθούν τα κεφαλαία σε πιο φιλικές περιοχές όπως λ.χ. η Λετονία.

Η αλλαγή στάσης έχει να κάνει και με το θέμα: τώρα, απειλούνται οι τράπεζες, ενώ πριν τα εργατικά δικαιώματα

Η κυβέρνηση και ο Αβέρωφ, βέβαια, διασκέδασαν τις φήμες, αλλά την Κυριακή ήρθε και ο αρχιεπίσκοπος, ο οποίος φαίνεται να λειτουργεί σαν είδος συγκυβέρνησης, να επαναλάβει τα περί αποχώρησης από την ευρωζώνη. Βέβαια, ο αρχιεπίσκοπος δεν είναι η πρώτη φορά που το λέει – το είχε δηλώσει και τον περασμένο Δεκέμβριο. Αξίζει εδώ μια σύγκριση: όταν ο Χριστόφιας είχε πει, σε ανάλογες συναντήσεις, ότι θα κατέβαινε σε διαδήλωση για τα εργατικά δικαιώματα, δέχτηκε επιθέσεις. Ο αρχιεπίσκοπος αναφερόταν στις τράπεζες. Έβαλε, μεν, μπροστά το συνεργατισμό για να φανεί «φιλολαϊκός», αλλά το θέμα που τον απασχολούσε ήταν οι όροι για τις τράπεζες – με δεδομένο ότι είναι ιδιοκτήτης της μιας από τις τρεις. Έτσι και η αλλαγή στάσης του Αναστασιάδη, έχει να κάνει και με τα υπό συζήτηση θέματα, τα οποία αφορούν, τώρα, στις τράπεζες και τη φορολόγηση των επιχειρήσεων.

Μπορεί τα καθεστωτικά ΜΜΕ να προσπαθούν να λογοκρίνουν τη λέξη «τράπεζες», αλλά στο ίντερνετ η δυσφορία καλά κρατεί

Ενώ η συζήτηση με την τρόικα εστιάζεται στο ποσό που θα χρειαστούν οι τράπεζες και τα διεθνή πρακτορεία εστιάζουν με σαφήνεια στο κυπριακό τραπεζικό τομέα, η

νέα κυβέρνηση και η πλειοψηφία των ΜΜΕ προσπαθούν να αποφεύγουν τις αναφορές για τις «τράπεζες» και τις ευθύνες τους. Είναι και θέμα επενδύσεων και συμφερόντων των ιδιοκτητών. Ο αρχιεπίσκοπος, μάλιστα, ως μεγαλομέτοχος εμφανίστηκε και παραπονεμένος γιατί γίνονταν αναφορές στις ευθύνες των τραπεζών. Οπότε, αναπόφευκτα, όπως γίνεται τα τελευταία δυο χρόνια, η πραγματική συζήτηση για τις ευθύνες, αλλά και το τί θα γίνει με τις τράπεζες, μετατοπίζεται στο ίντερνετ.
Έχει αναδημοσιευτεί κείμενο για τις ευθύνες της Λαϊκής στην εξαπάτηση του κοινού και αναφορά στην συλλογή υπογράφων για δημοψήφισμα όσον αφορά την ανακεφαλαιοποιηση των τραπεζών.

Από: http://www.facebook.com/sosist

«Από το 2008 η Λαϊκή τράπεζα αναχρηματοδοτήθηκε πέντε φορές με δόλιους τρόπους. Το 2008 εξέδωσε αξιόγραφα μη μετατρέψιμα και εισέπραξαν από τους καταθέτες 250 εκατομμύρια με τόκο 2.5%. Το 2009 εξέδωσε άλλα αξιόγραφα με δόλωμα αυτή τη φορά τόκους 7% αλλά μετατρέψιμα που δεν επισημάνθει ο κίνδυνος να τα χάσουν τα λεφτά τους και άρπαξαν άλλα 250 εκατομμύρια από τους ξεγελασμένους πελάτες τους για αναχρηματοδότηση της. Το 2010 επαναλήφθηκε το ίδιο σενάριο με δόλωμα το 7% για τόκους των νέων αξιογράφων άρπαξαν πάλε από ξεγελασμένους καταθέτες άλλα 250 εκατομμύρια το 2011 εξέδωσαν τα λεγόμενα δώρα προς τους μετόχους τους και άρπαξαν ένα ευρώ ανα μετοχή σύνολο άλλα 250 εκατομμύρια για ανα χρηματοδότηση. Το 2012 ζήτησαν πάλε αναχρηματοδότηση με δόλο μετάτρεψε τα αξιόγραφα σε μετοχές των 10 σεντς και όσοι κρατούσαν αξιόγραφα του 2008 μη μετατρέψιμα για να τους δελεάσουν να τα μετατρέψουν σε μετατρέψιμα τους έδωσαν βεβαίωση για 7% τόκους και ζήτησαν και από την κυβέρνηση να αγοράσει 18 δισεκατομμύρια μετοχές προς 10 σεντς την μετοχή και τώρα ζητά για νέα αναχρηματοδότηση άλλα 6 δισεκατομμύρια. Κύριοι δε νομίζεται ότι αυτή η άπατη που λέγεται Λαικη πρέπει να πάψει να απομυζά τούτο το λαό; Με τόσο θράσος των τραπεζιτών της που τα τσέπωναν άκου μετά από όλα αυτά τους δώσαμε και μπόνους πολλά εκατομμύρια για τες καλές τους υπηρεσίες, αυτή η τράπεζα στέρεψε όλους τους πόρους τούτου του λαού αυτή τη φορά το παραξήλωσε, μας ζητά κύριοι να της δώσουμε το νησί με τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους του. Ε αρκετά κύριοι δε νομίζετε τράβηξαν τούτο το αστείο σε μας τους Γάιδαρους γιατί ορισμένοι πολιτικοί πουλημένοι εξαγορασμένοι με δώρα και διευκολύνσεις με προσλήψεις φίλων και συγγενών τους έκαναν τα στραβά μάτια έκαναν πως δεν έβλεπαν τες παρανομίες για να μην χαλάσουν τις καλές τους σχέσεις;

Κοινοποιείστε το για να μάθει ο λαός το πως μας την έφεραν οι τραπεζίτες με την ανοχή των Θεσμών.»

Υπογραφές Υπέρ της Διεξαγωγής Δημοψηφίσματος για την Ανακεφαλαιοποίηση των Κυπριακών Τραπεζών

Οι επιπτώσεις της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών αφορούν τον κάθε Κύπριο πολίτη. Αφορούν την οικονομική, κοινωνική και πολιτική του ζωή.

Η διεξαγωγή δημοψηφίσματος θα μας δώσει την ευκαιρία να αποφασίσουμε δημοκρατικά για την ανακεφαλαιοποίηση των κυπριακών τραπεζών και το μακροχρόνιο μέλλον της χώρας και των παιδιών μας.

Στήριξε τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Στήριξε την διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

---

http://www.ipetitions.com/petition/wakeupcyprus/#sign_petition

Άρχισαν τα όργανα για το φυσικό αέριο:
Η τρόικα ψάχνει τρόπους εμπλοκής, η Αίγυπτος αμφισβητεί τη συμφωνία για την ΑΟΖ και η κυβέρνηση βλέπει αλλού

Η συζήτηση για τα συμβόλαια για το φυσικό αέριο, το τερματικό και την ΚΡΕΤΥΚ, τους τελευταίους μήνες του 2012, είχαν ένα κοινό στοιχείο: την προσπάθεια, εκ μέρους του ΔΗΣΥ, να εμποδίσει τη δημιουργία ενός αυτόνομου πλαισίου διαχείρισης του φυσικού αερίου, έτσι ώστε να μπορεί να το διαχειριστεί η νέα κυβέρνηση σε συνεργασία με την τρόικα. Ένα αποκαλυπτικό στοιχείο ήταν η συζήτηση για υπογραφή της συμφωνίας για το τερματικό – ο ΔΗΣΥ, οι εφημερίδες του - με κύριο άξονα την εφημερίδα του νυν υπουργού εσωτερικών κ. Χάσικου - πίεζαν να μην υπογράφει η συμφωνία, χρησιμοποιώντας μια επιστολή της τρόικα. Και σε αυτό το πλαίσιο, μπορεί να εντάξει κάποιος και την πίεση για το συμβόλαιο που είχε υπογραφεί με την Gazprom, όπως και τη μη έγκριση των κονδυλιών για την ΚΡΕΤΥΚ. Αυτές οι κινήσεις, ωστόσο, είχαν και ένα γεωπολιτικό αντίκτυπο, τον οποίο η νέα κυβέρνηση δεν φαίνεται να έχει κατανοήσει. Η συμφωνία λ.χ. της ρωσικής εταιρείας με το Ισραήλ, έχει δημιουργήσει ένα νέο πλαίσιο συμφωνιών στη Μέση Ανατολή, ενώ το όλο σκηνικό φαίνεται να αλλάζει ραγδαία.

Σε αυτό το πλαίσιο, η πληροφορία ότι η άνω βουλή της Αιγύπτου ενέκρινε νομοσχέδιο για ακύρωση και επαναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας με την Αίγυπτο, ήρθε σαν ξαφνική είδηση και αντιμετωπίστηκε με σχεδόν αστείες θέσεις. Από το υπουργείο εξωτερικών ανακοινώθηκε λ.χ. ότι το θέμα ήταν εσωτερικό της Αιγύπτου και ακούστηκε μάλιστα και το χαριτωμένο ότι είναι γνωστές οι θέσεις του συγκεκριμένου βουλευτή κλπ. Τώρα από πού είναι γνωστές οι θέσεις του βουλευτή, με δεδομένο ότι η μουσουλμανική αδελφότητα ανέλαβε την εξουσία μόλις πέρσι, είναι άξιον απορίας. Απλώς η κυβέρνηση δεν είχε τίποτα να πει. Στην ουσία, ωστόσο, η κίνηση της Αιγύπτου είναι μια αρχή. Είναι, μάλλον, αθωότητα να πιστεύει κάποιος ότι η ξαφνική απόφαση, αμέσως μετά την αλλαγή κυβέρνησης, είναι τυχαία. Η αιγυπτιακή κυβέρνηση κινείται σε τρία επίπεδα αυτή την στιγμή και προφανώς, η επιφύλαξη για τις συμφωνίες της κυβέρνησης Μουμπάρακ δεν είναι τυχαία. Από την μια, η ισλαμική κυβέρνηση προσπαθεί να συντηρήσει την συσπείρωση των οπαδών της και σε αυτό το πλαίσιο η αμφισβήτηση συμφωνιών με φιλοδυτικές κυβερνήσεις - όπως φαίνεται να κινείται πια η νέα κυπριακή κυβέρνηση - θα είναι μέρος των ευρύτερων ρητορικών της στρατηγικών. Ήδη, μια διάσταση, η οποία συζητείται στα

πλαίσια των εσωτερικών αναζητήσεων των Αιγυπτίων ισλαμιστών, είναι πώς θα ενισχυθεί η παλαιστινιακή διοίκηση της Χαμάς στη λωρίδα της Γάζας, η οποία, αργά ή γρήγορα, θα διεκδικήσει την δική της ΑΟΖ. Σε μια πρόσφατη επίσκεψη Αιγυπτίων αξιωματούχων στο Λίβανο, στα πλαίσια της προσπάθειας για σύσφιξη των σχέσεων ανάμεσα στην Αιγυπτιακή Μουσουλμανική Αδελφότητα και τη Χιζμπολάχ, αφέθηκε να φανεί ότι ένας ευρύτερος στόχος των Αιγυπτίων ισλαμιστών είναι η δημιουργία συμμαχιών, στη Μέση Ανατολή, για αμφισβήτηση συμφωνιών με το Ισραήλ.

Αυτό μπορεί να είναι μέρος μιας εσωτερικής ρητορικής στο ευρύτερο ισλαμικό κίνημα, αλλά έχει και σαφείς γεωπολιτικές προεκτάσεις. Η Αίγυπτος δεν αποδέχθηκε μεν την ηγεμονία της Τουρκίας, αλλά, σαφώς, η τουρκική κυβέρνηση θεωρείται στρατηγικός σύμμαχος από την κυβέρνηση Μόρσι. Και σε αυτό το πλαίσιο, δεν ήταν τυχαία η αναφορά στο ψήφισμα της βουλής για συμμετοχή και της Τουρκίας σε νέα υπογραφή ή διαπραγμάτευση. Το ότι, ταυτόχρονα, η Τουρκία ανεβάζει τους τόνους για το φυσικό αέριο, δηλώνοντας μέσω του υπουργείου εξωτερικών, ότι θα πρέπει να γίνει διαβούλευση μαζί της, για να προχωρήσουν οι έρευνες, σαφώς, δεν είναι τυχαίο. Η Τουρκία θα χρησιμοποιήσει τη δυτική στροφή της κυπριακής κυβέρνησης για να εμφανιστεί ως αυτόνομος παίκτης στην περιοχή, με άξονα την ισλαμική της κυβέρνηση και την αντιπαράθεσή της με το Τελ Αβίβ. Και εδώ πάλι, η υπόθεση της Γάζας και της δικής της ΑΟΖ θα επανέλθει, αργά ή γρήγορα. Το ότι η Τουρκία είναι μέλος του ΝΑΤΟ, θα συγκαλυφθεί από την ευρύτερη στρατηγική της Άγκυρας, για σταδιακή ανεξαρτητοποίηση από τη δύση, την ίδια ακριβώς στιγμή που η Λευκωσία κάνει την αντίθετη κίνηση.

Η Αίγυπτος, ωστόσο, δεν περιορίζεται μόνο στο τουρκικό χαρτί – όπως φάνηκε από τις κινήσεις της νέας ισλαμικής κυβέρνησης, μια άλλη διάσταση, την οποία καλλιεργεί έντονα, είναι και οι σχέσεις με το Ιράν. Έτσι, ενώ η Αίγυπτος ταυτίζεται εν μέρει με τους ισλαμιστές αντάρτες στη Συρία, από την άλλη, όχι μόνο αναπτύσσει σχέσεις με τη Χιζμπολάχ στο Λίβανο, αλλά καλλιεργεί και τις σχέσεις της με το Ιράν. Η επίσκεψη Αχμαντινετζάντ ήταν η συνέχεια της διέλευσης ιρανικού πολεμικού πλοίου από τη διώρυγα του Σουέζ, ενώ στο συριακό, η Αίγυπτος επιμένει στην εμπλοκή του Ιράν στην όλη συζήτηση.

Σε αυτό το πλαίσιο, ο περίγυρος της Κύπρου βρίσκεται σε κίνηση, ενώ η Λευκωσία φαίνεται να αυτοεγκλωβίζεται. Η συνεργασία με το Ισραήλ μπορεί να είναι βοηθητική για ένα αυτόνομο κέντρο για το φυσικό αέριο στην περιοχή - ίσως και με την βοήθεια της Ρωσίας - αλλά είναι σαφές ότι η Τουρκία θα εξαπολύσει, την επόμενη περίοδο, συνδυασμένες προσπάθειες για μπλοκάρισμα της διαδικασίας ή και μεταφοράς του φυσικού αεριού, μέσω των δικών της αγωγών. Αν προκύψει λύση, θα είναι βέβαια μια πιθανότητα, αλλά η πλήρης εξάρτηση της Κύπρου από την Τουρκία τότε - στρατιωτικά λόγω της φιλονατοϊκής στάσης της νέας κυβέρνησης και οικονομικά λόγω των αγωγών μέσω Τουρκίας - θα δημιουργήσει νέα δεδομένα. Και σαφώς, εσωτερικές και εξωτερικές αντιδράσεις. Το αν η Τουρκία θα παραμείνει φιλοδυτική, είναι ανοικτό ζητούμενο με δεδομένη της τάση αυτόνομος που έχει. Αντίστοιχα, οι σχέσεις της με το Ισραήλ θα είναι, επίσης, ανοικτό ερώτημα – θα αποδεχθεί το Ισραήλ μια τούρκικη ηγεμονία στην περιοχή; Και ακολούθως, η στάση των Αράβων και μουσουλμάνων παικτών στην περιοχή δεν είναι προβλέψιμη – από την μια, τα εμιράτα του αραβικού κόλπου επεκτείνουν την επιρροή τους, το Ιράν επανέρχεται, ενώ η Αίγυπτος αναζητά ρόλο – και οι τρεις παίκτες, αναπόφευκτα, θα στηρίξουν τη Χαμάς στη Γάζα και τις διεκδικήσεις της για την ΑΟΖ. Και φυσικά, το Λίβανο, ο οποίος δεν έχει υπογράψει, ακόμα, συμφωνία με την Κύπρο.

Οι ευρύτερες αλλαγές σε σχέση με το φυσικό αέριο και τους αγωγούς επεκτείνονται και στα Βαλκάνια. Η συμφωνία του 2007, για τον αγωγό Μπουργκάς -Αλεξανδρούπολης έχει παγοποιηθεί – και μερικοί θεωρούν ότι η άνοδος φιλοδυτικών ηγετών στην Ελλάδα και Βουλγαρία - Παπανδρέου και Μπορισόφ - ίσως, να είναι και ενδεικτική αμερικανικών πιέσεων και συμφερόντων. Η πτώση του Γ. Παπανδρέου ξανάνοιξε το θέμα των ρωσικών συμφερόντων και υπάρχει, σαφές, ρωσικό ενδιαφέρον για τις ελληνικές ιδιωτικοποιήσεις. Και εκφράζοντας, ίσως και το νέο κλίμα, το βήμα της Κυριακής παρουσίασε τις σχέσεις Μόσχας - Ουάσιγκτον να βελτιώνονται, με τις ΗΠΑ να αποδέχονται, πια, το σημαντικό ρόλο της Ρωσίας. Από

την άλλη, η βουλή της Βουλγαρίας απέρριψε και επίσημα μεν, τη συμφωνία για τον αγωγό, αλλά είναι πια μια βουλή υπό αντικατάσταση. Η εξέγερση εναντίον της διαφθοράς στη Βουλγαρία ξεκίνησε, ουσιαστικά, με αιτία το ζήτημα της ενέργειας. Η πρώτη αμφισβήτηση ήρθε με το δημοψήφισμα για το πυρηνικό εργοστάσιο, το οποίο θα έφτιαχνε η Ρωσία ως μέρος της συμφωνίας. Τότε, μια πλειοψηφία τάχθηκε υπέρ του εργοστάσιου, παρά την απροθυμία της φιλοδυτικής κυβέρνησης. Ακολούθησε η εξέγερση με άξονα τις τιμές του ηλεκτρισμού από τις ιδιωτικές εταιρείες. Μερικοί παρατηρητές είδαν και δάκτυλο της Μόσχας στις κινητοποιήσεις – αν και είναι δύσκολο να τεκμηριωθεί κάτι τέτοιο. Σίγουρα, πάντως, τα ρωσικά συμφέροντα φαίνονται να κινούνται προς την κατεύθυνση των αιτημάτων των διαδηλωτών, όσον αφορά στην παροχή φτηνής ενέργειας. Σε αυτό το πλαίσιο, η ρευστότητα είναι δεδομένη.

Και οι δυτικοί δεν είναι μονοδιάστατοι. Ήδη, η κυβέρνηση Χριστόφια έχει εμπλέξει τις γαλλικές και ιταλικές εταιρείες για το φυσικό αέριο, οι οποίες θα λειτουργούν παράλληλα, με τις αμερικανικές. Σε αυτό το πλέγμα σχέσεων, η ανατολική Μεσόγειος δεν θα είναι παθητική. **Θα πρέπει, αναπόφευκτα, να δει κάποιος και τις μεταμορφώσεις στο μουσουλμανικό κόσμο.**

Επιστροφή στην εποχή των «Μοδινών» και της «επιτήρησης των ηθών» από την εκκλησία – και οι γκέι της ελίτ σιωπούν και πάλι

Το θέαμα του νέου υπουργού παιδείας στην ιερά σύνοδο θύμιζε τα χειρότερα χρόνια της περιόδου του κ. Κληρίδη, όταν η εκκλησία, όχι μόνο καθόριζε τον υπουργό

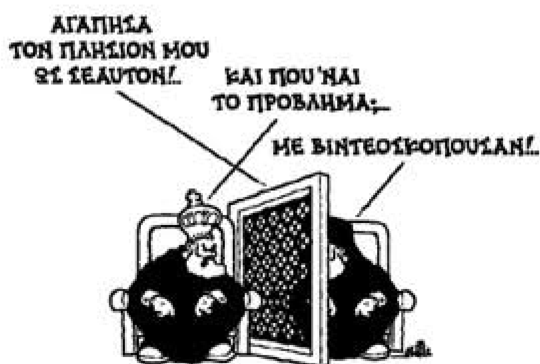
παιδείας, αλλά και όταν ο αρχιεπίσκοπος δήλωνε με το ρατσισμό της άγνοιας «φαίνεται υπάρχουν πολλοί Μοδινοί», αναφερόμενος στον κ. Μοδινό, ο οποίος είχε καταφέρει με την προσφυγή του να αποποινικοποιηθεί η ομολοφιλοφιλία.

Ο κ. Κενεβέζος έδωσε διαπιστευτήρια, αλλά δεν είπε και τίποτα – απλώς, με την παρουσία του νομιμοποίησε το ευρύτερο θέαμα της επιστροφής της εκκλησιαστικής επιτήρησης. Έτσι, η ιερά συνοδός αποφάσισε να πάρει θέση για διάφορα και να τα δημοσιοποιήσει για να ξέρει η νέα κυβέρνηση – και να προσαρμοστεί ανάλογα, ενδεχομένως.

Έτσι, η εκκλησιαστική ιεραρχία μας πληφοροφόρησε - και μάλλον προειδοποίησε δημόσια την κυβέρνηση - ότι είναι ενάντια στην καύση νεκρών, στην παροχή δικαιωμάτων στα σχολεία στις θρησκευτικές μειονοτητες, ενώ επιφύλαξε και την πιο αιχμηρή της παρέμβαση ενάντια στο νομοσχέδιο για το σύμφωνο συμβίωση. Η καύση νεκρών είναι και εμπορικό θέμα για την εκκλησία, όπως ήταν και το ζήτημα του πολιτικού γάμου και διαζυγίου, οπότε η εκκλησία θα το παλέψει, γιατί αφορά ένα βασικό σημείο των συμφερόντων της. Η θέση για τα δικαιώματα των παιδιών, που δεν θέλουν να συμμετέχουν στο μάθημα των θρησκευτικών, είναι βασικό ζήτημα για την αναγνώριση της εξουσίας της εκκλησίας στην παιδεία – και εδώ, αργά ή γρήγορα, η εκκλησία θα βρεθεί αντιμέτωπη με την πραγματικότητα. Το θέμα των ομοφυλοφίλων θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί ως ρητορικό – αλλά αξίζει να θυμηθεί κανείς ότι το ζήτημα της ομολοφιλοφιλίας είναι βασικό στις περισσότερες εκκλησιαστικές κρίσεις, που ξεκίνησαν από το 1996: αρχικά, ήταν το θέμα του Παγκράτιου, μετά του Αθανάσιου... στην προκείμενη περίπτωση, η εκκλησία αποφάσισε να επανέλθει - ομόφωνα τώρα - για να εμφανιστεί ως ο εκπρόσωπος της συντηρητική πτέρυγας της κοινωνίας. Το επιχείρημα του μητροπολίτη Πάφου, ότι οι

ομοφυλόφιλοι είναι ανώμαλοι και άρα, δεν μπορούν να διεκδικούν δικαιώματα, ήταν σχεδόν μεταφερομένη δήλωση από τη δεκαετία του 90…

Σε εκείνο το πλαίσιο, έγινε και η επίθεση ενάντια στο βουλευτή του ΔΗΣΥ, κ. Πιτσιλλίδη, ο οποίος ως θεολόγος, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της συνόδου, εκφράζει απόψεις που δεν είναι οι αρμόζουσες.

Η εστίαση στον Πιτσιλίδη ήταν ενδιαφέρουσα. Με δεδομένο ότι η ιερά συνοδος δεν είναι ενιαία στις απόψεις της και συχνά ακούγονται διάφορα ετερόκλητα, η ξαφνική εστίαση σε ένα βουλευτή ήταν ενδιαφέρουσα. Το ότι εκφράζει το συντηρητικό κόμμα, στο οποίο προσβλέπει η συντηρητική πτέρυγα της ιεράς συνόδου, ίσως να είναι εν μέρει διευκρινιστικό – ο αρχιεπίσκοπος θέλει να έχει και λόγο για τα εσωτερικά των κομμάτων που θα στηρίζει. Όμως, υπάρχει, ενδεχομένως και μια άλλη διάσταση. Ο κ. Πιτσιλλίδης αναφέρεται ως ένας πιθανόν γκέι βουλευτής. Οι φήμες ήταν έντονες πέρσι λ.χ., σε αυτό το πλαίσιο η εστίαση στον ίδιο μπορεί να μην ήταν τυχαία – και ως προειδοποίηση στον ίδιο, αλλά και στο ΔΗΣΥ, για το τί επιτρέπεται από τους εκκλησιαστικούς σύμμαχους.

Ήταν θετικό ότι το ΑΚΕΛ, τον στήριξε, όπως και διάφοροι αρθρογράφοι. Και ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι το νομοσχέδιο θα προωθηθεί.

Από την πλευρά των οργανώσεων που στηρίζουν το δικαίωμα στην ομοφυλόφιλη επιθυμία υπήρξαν μάλλον ευγενικές δηλώσεις. Ο εκπρόσωπος Τύπου της οργάνωσης ΛΟΑΤ, Γιώργης Ρεγγίνος, δήλωσε στη Σημερινή λ.χ. πως «ο κάθε θεσμός και φορέας, αλλά και ο κάθε πολίτης, σε μια ευνομούμενη και δημοκρατική κοινωνία, έχει το αναφαίρετο δικαίωμα στην ελευθερία της άποψης. Η καθεμιά και ο καθένας από εμάς μπορεί να τοποθετείται ελεύθερα σε όποιο θέμα επιθυμεί. Να τονίσουμε πως η οργάνωσή μας έχει αξιώσεις και διεκδικήσεις από την Κυπριακή Δημοκρατία και όλους τους επίσημους φορείς της. Είμαστε σε ένα διαρκή και συνεχή διάλογο με τους φορείς αυτούς». Ο εκπρόσωπος Τύπου της Accept - ΛΟΑΤ Κύπρου προσπάθησε επίσης να απαντήσει στην εκκλησία για το θέμα των «οικογενειακών σχέσεων».

«… οποιαδήποτε πρόσωπα επιθυμούν να τελέσουν είτε πολιτικό γάμο είτε θρησκευτικό, μπορούν να το πράξουν. Το Σύμφωνο Συμβίωσης είναι απλά ακόμη μία επιλογή. Και θέλω να επαναλάβω τη συγκεκριμένη λέξη: επιλογή. Όχι επιβολή».

.

Όμως, το ευρύτερο ζήτημα, που παραμένει στην κοινωνία σχεδόν 15 χρόνια μετά την αποποινικοποίηση της ομοφυλοφιλίας, είναι η πλήρης απουσία δημόσιου αντίλογου από επώνυμους ομοφυλόφιλους. Είναι γνωστό ότι στην πολιτική οικονομική ελίτ της Κύπρου, υπάρχει μια σεβαστή μερίδα ομοφυλόφιλων. Και αυτή η μερίδα έχει σημαντικό ρόλο και ανάμεσα στους ιδιοκτήτες των ΜΜΕ, αλλά και σε δημοσιογράφους. Αυτοί οι closet ομοφυλόφιλοι, ουσιαστικά, ενθαρρύνουν αυτό το κλίμα δαιμονοποίησης της ερωτικής τους πρακτικής και επιθυμιας ως ανωμαλίας με τη σιωπή τους. Η πιο κραυγαλέα περίπτωση το 2012, ήταν ο κ. Σαρρής, ο οποίος όταν συνελήφθη στη βόρεια Λευκωσία αντιμετωπίστηκε σχετικά θετικά από τα ε/κ ΜΜΕ. Όταν, όμως, αφέθηκε ελεύθερος στην συνέντευξή του στο Φιλελεύθερο, εξέθεσε σε δημόσια θεά αυτή την νοοτροπία της αποφυγής δημόσιας αναφοράς για τον ερωτικό του προσανατολισμό και της φοβίας. Όταν ρωτήθηκε, έστω και έμμεσα για το θέμα, απάντησε χωρίς ντροπή ότι όσοι ομοφυλόφιλοι τον στήριζαν, το έκαναν για τα δικαιώματά τους κλπ, αλλά ο ίδιος δεν ήταν... Με τέτοιες νοοτροπίες, είναι σαφές ότι οι διάφοροι μητροπολίτες θα ειρωνεύονται νόμιμα τον κ. Σαρρή και ο ίδιος θα σιωπά, ενώ στο καθημερινό επίπεδο θα συνεχίζει να πλανιέται η φοβία.

Το ερώτημα είναι ποτέ θα εμφανιστεί μια ριζοσπαστική οργάνωση ομοφυλόφιλων, η οποία θα διεκδικήσει δυναμικά το δικαίωμα δημόσιας παρουσίας – θέτοντας και ζήτημα υποκρισίας από όσους κρύβονται πίσω από το δάκτυλο τους. Αυτή η πρακτική δοκιμάστηκε στις ΗΠΑ απέναντι στους δημόσια και υποκριτικά δηλωμένους συντηρητικούς, οι οποίοι ήταν γκέι στην ιδιωτικη ζωη.

ΔΙΕΘΝΗ

Μέση Ανατολή: συνεχίζεται η ένταση στη βόρεια Αφρική, ενώ στο Ισραήλ περιμένουν τον Ομπάμα

Στη βόρεια Αφρική, η ένταση συνεχίζεται. **Στη Λιβύη** σημειώθηκε νέα επίθεση ενόπλων – αυτή τη φορά ενάντια σε τηλεοπτικό σταθμό, ο οποίος υποστηρίζει το κόμμα του Jibril, που είχε εκλέξει τους περισσότερους αντιπρόσωπους στις εκλογές που έγιναν πέρσι. Υπάρχουν υπόνοιες ότι η επίθεση έγινε από ισλαμιστές, που το θεωρούν, τώρα πια, αντίπαλο τους – ο Jibril ήταν μέλος της κυβέρνησης Καντάφι, που χρησιμοποιήθηκε από τους δυτικούς ως ηγέτης της αντιπολίτευσης, την περίοδο των νατοϊκών βομβαρδισμών. Τώρα, προφανώς, οι ισλαμιστές δεν το θέλουν στα πέριξ. Και πιέζουν για αποκλεισμό όσων συμμετείχαν στην προηγούμενη κυβέρνηση – η καταστολή έχει, βέβαια, ως στόχο τους κανταφικούς που παραμένουν ο κύριος αντίπαλος και άρα, προσπαθούν να τον αποκλείσουν και από τις εκλογές, αλλά και τους τέως κανταφικούς, οι οποίοι συνεργάστηκαν με το ΝΑΤΟ – και οι οποίοι επίσης διεκδικούν καρέκλες, αλλά και που είναι πιο αποδεκτοί από τον πληθυσμό, σε αντίθεση με τους ισλαμιστές.

Ως αντίδραση στις επιθέσεις, το κογκρέσο των αντιπρόσωπων, που υποτίθεται θα γράψει το σύνταγμα, ανέστειλε τη λειτουργία του λόγω της ανασφάλειας. Ήδη, ακόμα και ο επικεφαλής του δέχθηκε επίθεση με πυροβολισμούς εναντίον του αυτοκίνητου του.

Ενώ οι ισλαμιστές προσπαθούν να επιβληθούν με τη βία στη Λιβύη, **στην Αίγυπτο, η ένταση στους δρόμους συνεχίζεται ανεξέλεγκτη.** Στο θεσμικό επίπεδο, η προκήρυξη εκλογών τον Απρίλιο ακυρώθηκε. Αλλά στο επίπεδο του δρόμου, η ένταση κορυφώνεται. Στο τέλος της εβδομάδας, συνέκλιναν δυο διαδικασίες – από τη μια ήταν η ανακοίνωση της δικαστικής απόφασης για τη σφαγή φιλάθλων της ομάδας του Καΐρου στο Πορτ Σαΐντ. Όταν επικυρώθηκε η καταδίκη, ξέσπασαν ταραχές και στις δυο πόλεις από τους οπαδούς των αντίπαλων ομάδων. Στο Πορτ Σαΐν υπάρχει, ήδη, ένα κίνημα πολιτικής ανυκαποής, που μερικές φορές μετατρέπεται και σε εξεγερσιακό. Η πιο επικίνδυνη, για το καθεστώς, κίνηση εκείνου του κινήματος είναι η προσπάθεια να κλείσουν την διώρυγα του Σουέζ. Η ένταση φαίνεται να αυξάνεται ευρύτερα στη βόρεια Αίγυπτο και η κυβέρνηση έστειλε και ενισχύσεις στο Σινά, από φόβο επιθέσεων ισλαμιστών, που συνδέονται με τις τοπικές φυλές.

Στο Κάιρο, από την άλλη, οι οπαδοί της αντίπαλη ομάδας αν και χάρηκαν, αρχικά, για τις θανατικές καταδίκες που εξόργισαν τους κατοίκους του Πορτ Σαΐντ, μετά εξοργίστηκαν, επίσης, για τη μη επιβολή ποινών στους αστυνομικούς. Και ακολούθησαν επιθέσεις και πυρπολήσεις δημοσίων κτιρίων – μέρους του υπουργείου εσωτερικών, το κτίριο της ομοσπονδίας ποδοσφαίρου κλπ.

Η ένταση έγινε ακόμα πιο ανεξέλεγκτη, λόγω της απεργίας των αστυνομικών, οι οποίοι κατηγορούν την κυβέρνηση ότι δεν τους προστατεύει. Είναι σαφές, σε αυτό το κλίμα, ότι η ανάδυση των αντιθέσεων είναι εκρηκτική και συχνά, δεν οδηγεί κατ' ανάγκη σε σύνθεση – οι οπαδοί των δυο αντίπαλων ομάδων δεν έχουν κάτι κοινό στις διαμαρτυρίες τους, όπως δεν έχουν οι αστυνομικοί και οι ισλαμιστές των φυλών του Σινά.

Στην Τυνησία υπήρξε, αντίθετα, μια κάποια κίνηση εκτόνωσης με το διορισμό νέας κυβέρνησης, όπου τα βασικά υπουργεία ανατέθηκαν σε ανεξάρτητους, καταγράφοντας μια υποχώρηση των ισλαμιστών.

Στο Ισραήλ, ο Ομπάμα φαίνεται να ετοιμάζεται για την αντιπαράθεσή του με τον Νετανιάχου. Βέβαια, η αντιπαράθεση, όπως απαιτεί και το διπλωματικό πρωτόκολλο, αλλά και η ισχύς του ισραηλιτικού λόμπι, δεν θα γίνει δημόσια. Αλλά σημειολογικά. Ο Ομπάμα, ήδη, με την επιλογή του Χάγκελ για το υπουργείο εξωτερικών, έδωσε ένα στίγμα αποστασιοποίησης από τις πιο συντηρητικές σιωνιστικές θέσεις. Αξίζει λ.χ. να αναφερθεί ότι η οργάνωση j street, η οποία εκφράζει την φιλελεύθερη τάση του αμερικανικού ισραηλιτικού λόμπι εξέδωσε και ανακοίνωση, με την οποία αναλάμβανε και ευθύνη για την επιτυχία επικύρωσης του διορισμού του Χάγκελ – ο οποίος είχε δηλώσει κάποτε, ότι το ισραηλιτικό λόμπι προκαλεί φόβο στην Ουάσιγκτον.

Στην προγραμματισμένη επίσκεψή του στο Ισραήλ, ο αμερικανός πρόεδρος θα επισκεφθεί και τη Ραμάλα, αναγνωρίζοντας και ντε φάκτο την παλαιστινιακή αρχή, αλλά προχώρησε και ένα βήμα πιο πέρα. Συνήθως, οι αμερικανοί πρόεδροι που επισκέπτονται το Ισραήλ μιλούν στην Κνέσετ – την ισραηλιτική βουλή. Ο Ομπάμα αποφάσισε να μιλήσει, αντίθετα, σε ένα κοινό φοιτητών, για να απευθυνθεί άμεσα στο κοινό. Όσες κοινοτυπίες και να πει, είναι μάλλον σαφές, ότι η κίνηση του προσπαθεί να εκμεταλλευτεί το κλίμα των τελευταίων εκλογών και να δείξει ότι μιλά στην πλειοψηφία, που δεν είναι δεδομένη για τα κόμματα – άρα και για την εν δυνάμει νέα κυβέρνηση Νετανιάχου.

Τα προβλήματα του Ομπάμα και των αμερικανών με τον Νετανιάχου και την απορριπτική πτέρυγα του Ισραήλ, δεν είναι μόνο προσωπικά – η στρατηγική της καθυστέρησης στις συζητήσεις για λύση από το Ισραήλ, μπορεί να ικανοποιεί εσωτερικές ομάδες, αλλά δεν βοήθα την αμερικανική πολιτική στην περιοχή. Η

ανάδυση αυτόνομων παικτών στην περιοχή, οι οποίοι δεν εξαρτώνται από τη δύση, είναι πια μια πραγματικότητα και η ισραηλιτική δεξιά φαντασίωση, ότι η δύση θα έρθει να τους σώσει και πάλι, γίνεται αυξανόμενα όχι μόνο ανέφικτη, αλλά και προβληματική. Ήδη λ.χ. στο ιρανικό, οι δυτικοί κινούνται προς κάποια συμφωνία με την Τεχεράνη, με βάση και τη ρωσική, αλλά και τούρκικη μεσολάβηση. Αντίθετα, ο Νετανιάχου επιμένει μόνος του, πια, στην στρατιωτική επιλογή.

Τα blues πάνε βόρεια: οι Βρετανοί απορούν τί πάει λάθος, ενώ οι Σλοβένοι ανατρέπουν, επίσης, την κυβέρνησή τους

Ο Economist αυτήν την εβδομάδα έχει ως πρωτοσέλιδο την κολλημένη / stuck βρετανική οικονομία και στο εκδοτικό του, δίνει και εισηγήσεις για περιορισμό της λιτότητας, για πιο χαλαρή παροχή χρήματος και για επενδύσεις σε έργα υποδομών. Πριν λίγο καιρό, αυτά θα ήταν σοσιαλιστικά μέτρα. Αλλά η παρακμή της δύσης είναι έκδηλη και στην τέως μεγάλη αυτοκρατορία. Ήδη, όχι μόνο πρέπει να περικόψει από το κράτος ευημερίας της, αλλά ακόμα και το τελευταίο της κάστρο – το χρηματισπιστωτικο σύστημα είναι, επίσης, υπό επίθεση. Η αναφορά στις νέες νομοθεσίες, που προωθούνται στην Ευρώπη για το θέμα είναι χαρακτηριστική: «Regime change in Europe» -αλλαγή καθεστώτος στην Ευρώπη. Η Βρετανία νιώθει την πίεση και η ίδια από την ευρωπαϊκή ενοποίηση, αλλά και από την ενδιάμεση θέση της ανάμεσα στις ΗΠΑ και τον κεντροευρωπαϊκό πυρήνα. Δεν είναι ενιαία η Δύση, όπως θα ανακαλύψουν και οι μεσογειακοί ιθαγενείς σύντομα.

Η δυσφορία απλώνεται. Τελικά, έπεσε και η κυβέρνηση της Σλοβενίας μετά από την πτώση της κυβέρνησης στη Βουλγαρία. Είναι η τρίτη κυβέρνηση που ανατρέπεται με διαδηλώσεις στην ανατολική Ευρώπη – είχε προηγηθεί η ανατροπή της κυβέρνησης στη Ρουμανία. Το σαββατοκύριακο, έγιναν νέες διαδηλώσεις και ενάντια στη διαφθορά των πολιτικών, αλλά και ενάντια στην αντιμετώπιση της κρίσης. Ήδη, το δίλημμα της Σλοβενίας είναι αν θα ζητήσει στήριξη από την τρόικα ή αν θα επιβάλει δικό της καθεστώς λιτότητας. Και είναι προφανές ότι ο τοπικός πληθυσμός δεν είναι ενθουσιασμένος με καμία από τις δυο προοπτικές.
Την Παρασκευή, ήταν μέρα κινητοποιήσεων και απεργιών στην δυτική Ευρώπη – σε ανταπόκρισή του, το Euro News αναφερόταν σε «οργισμένη Παρασκευή» [furious Friday]: έγιναν εκδηλώσεις απεργών σε εργοστάσια που απειλούνται με κλείσιμο στο Βέλγιο και τη Γαλλία, ενώ απεργίες στα αεροδρόμια πραγματοποιήθηκαν στη Γερμανία και την Ισπανία. Στην Ισπανία οργανώθηκαν, επίσης, νέες μαζικές διαδηλώσεις, το σαββατοκύριακο ενάντια στην πολιτική της λιτότητας και της διαφθοράς – με κύριο στο στόχο τον ίδιο τον πρωθυπουργό Ραχόι. Η ισπανική

κυβέρνηση προσπαθεί να προωθήσει την ιδέα, ότι σε κάποια φάση θα βγει από την κρίση η χώρα και θα γίνει «μια νέα Γερμανία». Με δεδομένο, ωστόσο, ότι παρά τις περικοπές και τη λιτότητα, το έλλειμμα το 2012 ήταν στο 6.7% [ενώ της Κύπρου έπεσε στο 4.9%] είναι ενδεικτικό. Το σύνθημα στους δρόμους ήταν: «Ψωμί και στέγη σε προσιτές τιμές». Οι διαδηλώσεις συνέπεσαν με το ότι η ανεργία έφτασε στα 5 εκατομμύρια άτομα και ξεπέρασε το 26%.

Μια άλλη αντιπαράθεση κυοφορείται στην Ουγγαρία. Εκεί, η δεξιά κυβέρνηση εκμεταλλεύτηκε την αποχή στις προηγούμενες εκλογές και κατάφερε να εξασφαλίσει πλειοψηφία δυο τρίτων στην βουλή και έτσι, αναδιαμορφώνει το σύνταγμα κατά βούληση. Στην οικονομία, η κυβέρνηση αποδείκτηκε σκληρό καρύδι για τις Βρυξέλες, αφού, έχοντας ακόμα δικό της νόμισμα και έλεγχο της κεντρικής τράπεζας, η κυβέρνηση δεν δέχτηκε τους όρους του ΔΝΤ. Στα εσωτερικά, ωστόσο, βρίσκεται αντιμέτωπη με αυξανόμενη πίεση, λόγω των τάσεων της να συγκεντρώνει όλες τις εξουσίες. Το περασμένο σαββατοκύριακο, έγινε νέα μαζική διαδήλωση διαμαρτυρίας ενάντια στην προσπάθεια της κυβέρνησης να ελέγξει το ανώτατο δικαστήριο – βασικά, θέλει να αλλάξει τον νόμο, έτσι ώστε να αποφεύγεται ο έλεγχο από πλευράς του ανώτατου δικαστηρίου σε αποφάσεις της βουλής, την οποία ελέγχει. Το κλίμα των διαμαρτυρόμενων εξέφρασε ένας διαδηλωτής ως εξής:*«Όταν γράφουν στο σύνταγμα ότι δικαιούνται ή δεν δικαιούνται να κοιμούνται στο δρόμο όσοι είναι άστεγοι, για το αν ένας απόφοιτος που δεν βρίσκει δουλειά μπορεί ή δεν μπορεί να πάει στο εξωτερικό για να δουλέψει, τότε πρέπει να ρωτήσουμε εάν είναι εμείς οι διαδηλωτές που έχουμε τρελαθεί ή αυτοί που γράφουν το σύνταγμα.»*

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΣ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ

Οι αγώνες στις Σκουριές εξελίσσονται σε πανελαδικό κίνημα; - Χιλιάδες Πολίτες βροντοφωνάζουν «ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΡΥΞΗ ΧΡΥΣΟΥ» - Πολύγυρος, Θεσσαλονίκη, Αθήνα

Οι αντιστάσεις των κατοίκων στης περιοχής γύρω από τα μεταλλία εξόρυξης χρυσού στις Σκουριές, εντείνονται και επεκτείνονται σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, ενώ η συμμετοχή διευρύνεται από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης σε αντίθεση με την αποσιώπηση από τα παραδοσιακά ΜΜΕ.

Μέχρι τις 10 Μαρτίου, πραγματοποιείτο ηλεκτρονική ψηφοφορία για τις Σκουριές. Σε αυτήν συμμετείχαν 2359 άτομα, εκ των οποίων οι 1248 υποστήριξαν ότι «η μνημονιακή κυβέρνηση προωθεί το ξεπούλημα της χώρας σε κομματάκια» και 729 ότι «είναι το μεγαλύτερο πολιτικό-οικονομικό σκάνδαλο των τελευταίων ετών». Η συντριπτική πλειοψηφία των συμμετεχόντων (93%) υποστήριξαν ότι θα συμμετάσχουν «σε διαμαρτυρίες ενάντια στην τρέχουσα κυβερνητική πολιτκή για τις σκουριές» και δήλωσαν 1885 δήλωσαν ότι «δεν είναι δυνατόν να περάσει μια τέτοια προδοσία. Ο λαός θα ανατρέψει τα «επενδυτικά» σχέδια των επιχειρηματιών»

Στις 8 Μαρτίου πραγματοποίηθηκε στον Πολύγυρο, Χαλικδική μεγάλη διαδήλωση πολιτών της Β.Α Χαλικιδικής με τη συμπαράσταση από τη Θράκη, το Κιλκίς, τη Θεσσαλονίκη και αλλού – υπό το σύνθυμα «ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΡΥΞΗ ΧΡΥΣΟΥ» - Βίντεο από τη διαδήλωση - http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=5VBVre07yUU

Καταβλήθηκε προσπάθεια, ώστε τα παραδοσιακά ΜΜΕ να μην καλύψουν τη διαδήλωση και να μην καταγραφεί το μέγεθός της, ενώ φέρεται να παρεμποδίστηκαν δημοσιογράφοι να καταγράψουν πανοραμικά πλάνα από το Λευκό Πύργο σε αντίστοιχη διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη - http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=hQUJcF0tQxk

Πλατφόρμα δημιουργήθηκε με το όνομα «Ούτε στη Χαλκιδική, Ούτε Πουθενά – Ετούτη η Ανάπτυξη το αίμα μας ρουφά», όπου αναφέρεται ότι «Ο λαός της Χαλκιδικής δεν είναι μόνος του! Ο αγώνας του είναι αγώνας όλων μας» (http://www.facebook.com/events/502847933106905/). Η Πλατφόρμα καταγγέλει τη βία και την τρομοκρατία κατά των κατοίκων της περιοχής και τη συκοφάντηση των αγώνων τους και την παράδοση της χώρας στο κεφάλαιο. Επίσης, καλεί όλους να σταθούν αλληλέγγυοι σε αυτό τον αγώνα και να αντισταθούν:

«- στο ξεπούλημα της χώρας και του υπεδάφους που ανήκει στο λαό
- στη καταστροφή του περιβάλλοντος που το δανειστήκαμε από τα παιδιά μας
- στην κρατική καταστολή και στη φασιστικοποίηση της δημόσιας ζωής
- στην καταπάτηση των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων»

Την Τρίτη, 12 Μαρτίου 2012, πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης» - Η σχετική ανακοίνωση – κάλεσμα ανέφερε:

*«Στο δάσος των Σκουριών στη ΒΑ Χαλκιδική, τον τελευταίο χρόνο, εξελίσσεται ένα καταστροφικό σχέδιο του ελληνικού κράτους σε συνεργασία με την εταιρία «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ», η οποία ανήκει στην καναδική πολυεθνική El Dorado*Gold *και τον όμιλο Μπόμπολα, για εκτεταμένες εξορύξεις χρυσού. Με πρόσχημα την ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, καταστρέφεται το αρχέγονο, αυτό, δάσος, με ολέθριες και μη αναστρέψιμες συνέπειες για τη φύση και τους ανθρώπους. Το σχέδιο που προωθείται στη Χαλκιδική αποτελεί μόνο την αρχή των μεταλλευτικών δραστηριοτήτων στην περιοχή της Βόρειας Ελλάδας και εντάσσεται στο συνολικό ξεπούλημα των φυσικών πόρων και των δημόσιων υποδομών που ακολουθούν οι μνημονιακές κυβερνήσεις, υποθηκεύοντας το μέλλον ολόκληρης της κοινωνίας.*

Το δυναμικό κίνημα αντίστασης των κατοίκων, που από την πρώτη στιγμή δημιουργήθηκε στην περιοχή, ήρθε αντιμέτωπο με ένα πρωτοφανές σε διάρκεια και ένταση όργιο καταστολής. Η αστυνομία, λειτουργώντας σαν μπράβος της εταιρείας αντιμετωπίζει τους διαδηλωτές με ασύλληπτη αγριότητα και βία η οποία σε πρώτη φάση χαρακτηρίστηκε από αλόγιστη χρήση χημικών μέσα στο δάσος, καταδιώξεις και τραυματισμούς διαδηλωτών.

Πλέον ο αυταρχισμός περνά σε άλλο επίπεδο με την περιοχή να τελεί ουσιαστικά υπό κατοχή από τις δυνάμεις καταστολής: Απαγωγές "υπόπτων" από τα σπίτια τους, λήψεις δείγματος γενετικού υλικού, βασανιστήρια στα τμήματα και, πριν λίγες μέρες, μια εισβολή ΜΑΤ και αντιτρομοκρατικής στο

χωριό της Ιερισσού με δακρυγόνα να προκαλούν τρόμο και πανικό ακόμα και στο τοπικό σχολείο που εκείνη την ώρα ήταν γεμάτο παιδιά!»

(Τα βίντεο και πληροφορίες από το Παρατηρητήριο Μεταλλευτικών Δραστηριοτήτων - http://antigoldgreece.wordpress.com/2013/03/10/ath-poreia-allilegyis/)

Οι πολιτικές διαστάσεις τόσο των συγκεντρώσεων όσο και των πιο πάνω αντιδράσεων πυκνώνουν. Το Σάββατο, πραγματοποιήθηκε στην Μεγάλη Παναγιά Χαλκιδικής, συγκέντρωση των μεταλλωρύχων με τη συμμετοχή περίπου 5000 ατόμων, περιλαμβανομένων των σωματείων υπογειτών, εργαζομένων της επιφάνειας και τεχνικών των υπογείων, 12 από 16 Κοινοτικά συμβούλια, το Εργατικό Κέντρο Χαλκιδικής και άλλοι.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Καρπασία: Οι παράνομες οικοδομές στη Χρυσή Ακτή

Τόσο οι οικοδομικές εργασίες και οδικής διαπλάντυνσης κατά μήκος της χερσονήσου της Καρπασίας, όσο και η διοργάνωση του μουσικού Φεστιβάλ της «Διαδρομής του Μεταξιού, συνεχίζονται. Ταυτόχρονα, συνεχίζεται και αυξάνεται η αντίδραση περιβαλλοντικών οργανώσεων και ακτιβιστών για τις καταστροφές που προκύπτουν από αυτές τις ενέργειες.

Μετά την προσφυγή του Συνδέσμου Βιολόγων στο Ανώτατο δικαστήριο των τ/κ αρχών για αναστολή των έργων στην περιοχή Ειδικής Προστασίας στα πλαίσια του ευρωπαϊκού δικτύου «Φύση 2000», οι εργασίες στην περιοχή συνεχίζονται με εντατικούς ρυθμούς. Σύμφωνα με πληροφορίες, 300 προκατασκευασμένες οικίες παραλήφθηκαν στο λιμάνι της Αμμοχώστου για μεταφορά και τοποθέτηση στη Χρυσή Ακτή.

Η περιοχή και οι παράνομες εργασίες που διεξάγονται παρακολουθούνται στενά, ενώ δεν αποκλείονται δυναμικές κινητοποιήσεις. Προς το παρόν, ετοιμάζεται υπόμνημα στα αγγλικά, τουρκικά και ελληνικά από περιβαλλοντικές οργανώσεις, το οποίο να παραδοθεί σε όλους τους εμπλεκόμενους, αλλά και δομές που μπορούν να συμβάλουν στη διατήρηση και προστασία της περιοχής της Καρπασίας. Ταυτόχρονα, ακτιβιστές, οργανώσεις και άλλοι αποστέλλουν επιστολές διαμαρτυρίας στους διοργανωτές του Φεστιβάλ στο http://www.silkroute-festival.com/contact-us.php. Οι αντιδράσεις λαμβάνουν διαστάσεις και δίνουν ελπίδα ότι οι καταστροφικές συνέπειες των παράνομων εργασιών θα αποτραπούν.

Η καθυστέρηση ή/ και αμέλεια των τ/κ αρχών να εξετάσουν άμεσα την προσφυγή που κατέθεσε ο Σύνδεσμος Βιολόγων, εγείρει έντονα την αμφισβήτηση απέναντι σε αυτές από πλευράς των πολιτών, αφού καμία νομότυπη διαδικασία δεν ακολουθείται τόσο για την οδική διαπλάτυνση, όσο και για τις οικοδομικές εργασίες που επίκεινται. Οι αρχές υποστηρίζουν άγνοια στα όσα συμβαίνουν.

Η εφημερίδα Yeni Düzen, σε δημοσίευμά της, τη Δευτέρα, 11 Μαρτίου, αναφέρεται στις παράνομες οικοδομικές εργασίες και στις αντιδράσεις οικολόγων και περιβαλλοντιστών όπως και στην πάγια θέση τους για αναστολή των εργασιών και κατεδάφιση όσων κτισμάτων ανεγερθούν μέχρι την επίσημη ανακοίνωση για άρση των παρανομιών.

http://yeniduzen.com/Haberler/haberler/altin-sahil-de-kacak-yapilanma/1295

http://www.lgcnews.com/dipkarpaz-festival-environmental-disaster/

Ανακοίνωση της ΚΙΣΑ για τη σύλληψη οικιακής βοηθού, η οποία διαμαρτυρόταν για τις συνθήκες εργασίας

Η Σάντος ήρθε στην Κύπρο πριν από δύο περίπου χρόνια με τετράχρονη άδεια παραμονής και εργασίας ως οικιακή «βοηθός». Στην πραγματικότητα, πέραν της οικιακής εργασίας ήταν επίσης και φροντίστρια ενός κλινήρους ηλικιωμένου ζεύγους. Η κόρη των εργοδοτών κατακρατούσε όλα ανεξαίρετα τα έγγραφα της, ενώ όλο αυτό

το διάστημα εργαζόταν σε 24ώρη βάση, 7 μέρες την βδομάδα και χωρίς μια μέρα άδεια, με μηνιαίο μισθό 326 ευρώ.

Ὅταν ζήτησε από τους εργοδότες της να εργοδοτήσουν και δεύτερο άτομο γιατί δεν άντεχε άλλο τις πιο πάνω συνθήκες, αυτοί αντέδρασαν με την αγορά αεροπορικού εισιτηρίου για επιστροφή στη χώρα της και στις 20 Φεβρουαρίου τη μετέφεραν στο αεροδρόμιο για να τη διώξουν από την Κύπρο. Η μετανάστρια κατάφερε να ξεφύγει και να επιστρέψει στη Λευκωσία. Μετά από πληροφορίες συμπατριωτών της αποτάθηκε στην ΚΙΣΑ – Κίνηση για Ισότητα, Στήριξη, Αντιρατσισμό, η οποία τη βοήθησε να αποταθεί, στις 7 Μαρτίου, στην Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Αστυνομίας για να υποβάλει παράπονο κατά των εργοδοτών της.

Η Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Αστυνομίας, αντί να δεχτεί το παράπονο της αναφερόμενης μετανάστριας και να εξετάσει τις σοβαρές καταγγελίες κατά των εργοδοτών της, προέβηκε στη σύλληψη και κράτηση της με σκοπό την απέλασή της επειδή, σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθούν οι κυπριακές αρχές, «το παράπονο υποβλήθηκε κατά μία μέρα εκπρόθεσμα»!

Θεωρούμε τη σύλληψη της Σάντος εντελώς απαράδεκτη και απαιτεί την άμεση απελευθέρωση της, όπως και την αντικειμενική εξέταση των καταγγελιών της. Επίσης, ζητούμε από τις κυπριακές αρχές να προβούν στη διαμόρφωση ενός πλαισίου πολιτικής και δράσεων για τερματισμό των διακρίσεων και της βίας κατά των μεταναστριών, το οποίο να βασίζεται στην ισότητα και το σεβασμό των δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειάς τους.Τέλος.. καλούμε τις κυπριακές αρχές όπως προχωρήσουν στην κύρωση της Σύμβασης για τις Οικιακές Εργαζόμενες, 2011 (No. 189), της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

https://www.change.org/petitions/government-of-cyprus-free-santosh-end-violence-against-migrant-domestic-workers-2?utm_campaign=friend_inviter_chat&utm_medium=facebook&utm_source=share_petition&utm_term=permissions_dialog_true

Συλλογή υπογραφών με στόχο την αποτροπή ένταξης της Κύπρου στο «Συνεταιρισμό για την Ειρήνη»

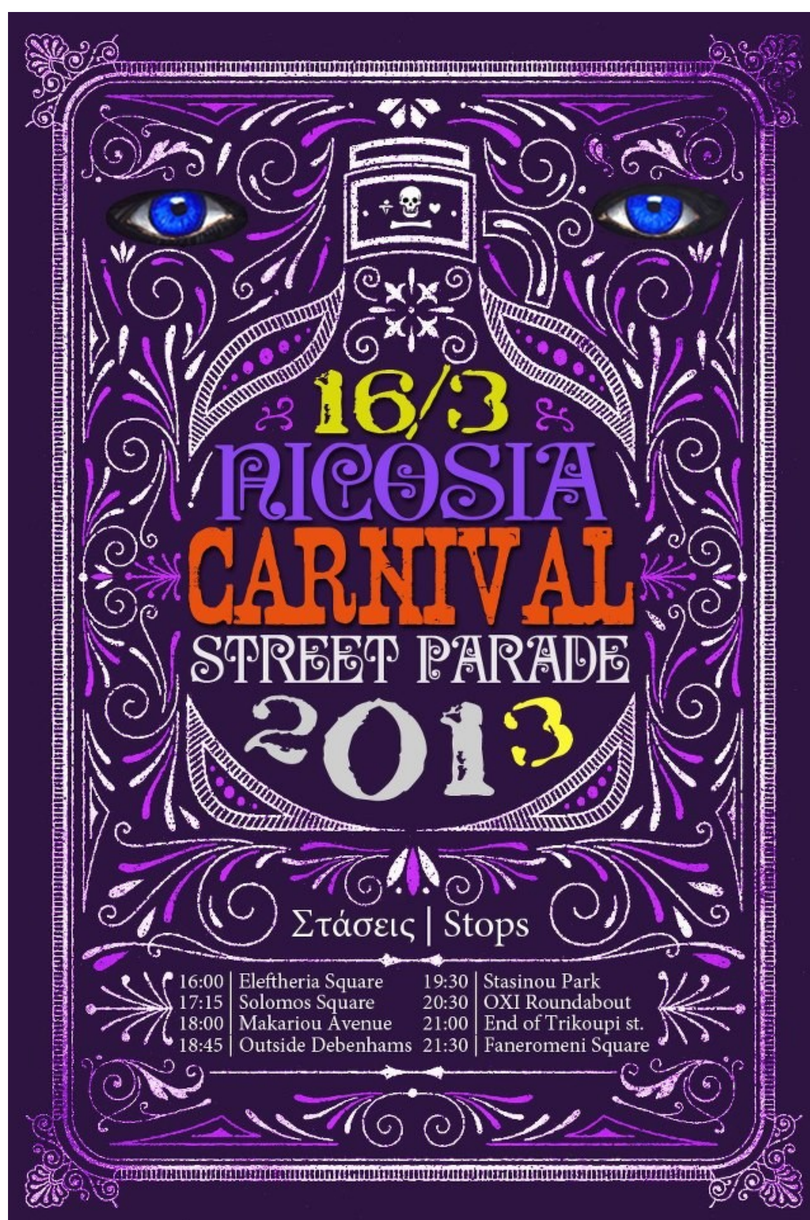
ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ
KIBRIS BARIŞ KONSEYİ
CYPRUS PEACE COUNCIL

Το Παγκύπριο Συμβούλιο Ειρήνης (ΠΣΕ), που εκφράζει και συνενώνει στις γραμμές του χιλιάδες Ελληνοκύπριους, Τουρκοκύπριους, Μαρωνίτες, Αρμένιους και Λατίνους τίθεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα μαζί με τον κάθε φιλειρηνιστή Κύπριο, για αποτροπή της ένταξης της μοιρασμένης μας Πατρίδας στο Νατοϊκό στρατιωτικό Πρόγραμμα με την ονομασία "Συνεταιρισμός για την Ειρήνη".
Εμείς, οι πολίτες της ημικατεχόμενης Κύπρου, οι προοδευτικοί πατριώτες που δεν ξεχνούν τα Νατοϊκά εγκλήματα εις βάρος της πατρίδας μας και εις βάρος γειτονικών μας χωρών προσυπογράφουμε αυτό το κείμενο – ψήφισμα ενάντια στην ένταξη μας στο Συνεταιρισμό για το θα-ΝΑΤΟ.
Καλούμε την Κυβέρνηση Νίκου Αναστασιάδη, να μην προχωρήσει στη δηλωμένη από την πρώτη στιγμή ανάληψης της εξουσίας θέση της, για υποβολή ένταξης ούτε σε αυτό, αλλά ούτε και σε κανένα άλλο στρατιωτικό πρόγραμμα και μηχανισμό υπόσκαψης και όχι θωράκισης της ειρήνης.

http://www.ipetitions.com/petition/cyprusnotopfp/

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Σπόντες

- **ΔΗΚΟ - Μονομαχία ή παρατεταμένη σύγκρουση**; Ο Ν. Παπαδόπουλος βασισμένος στις επιδόσεις του Λιλλήκα, θα δοκιμάσει να αμφισβητήσει ανοικτά και εκλογικά τον Κάρογιαν. Οι θέσεις με τις οποίες κατέβηκε εστιάζουν στον πρόεδρο του ΔΗΚΟ, ενώ έχουν ένα χαλαρό άνοιγμα σε όλες

τις κατευθύνσεις. Ο Κάρογιαν φάνηκε να φοβάται την άμεση σύγκρουση και άφησε να νοηθεί ότι θα προσπαθήσει να το καθυστερήσει όσο μπορεί – μέχρι το φθινόπωρο τουλάχιστον. Άσε που θέλει και καταστατικό συνέδριο πριν – ενδεχομένως για να ελέγξει και τα μητρώα; Αλλά αν κερδίσει ο Κάρογιαν, τότε ο Ν. Παπαδόπουλος θα εκδιωχθεί ή αναμένεται ότι θα παραμείνει σαν πιστός στρατιώτης; Ή αντίθετα, αν κερδίσει ο Παπαδόπουλος θα το αποδεχθούν εύκολα οι αντίπαλοί του;

- **Πάντως αν εκλεγεί ο Αβέρωφ ηγέτης του κόμματος της δεξιάς** θα είναι ο πρώτος ηγέτης του μεγάλου κόμματος της δεξιάς που προέρχεται από την αστική τάξη - έστω και με αγροτικές ρίζες και τις ανάλογες επενδύσεις γης - από την δεκαετία του 40. Θα είναι ανάλογο των πολιτικών της δεκαετίας του 1920 με τις διαπλοκές τους. Ιδεολογικά, δεν μπορείς να περιμένεις σταθερή άποψη από τον Αβέρωφ, όπως δείχνει η μέχρι τώρα πορεία του.

- Έκρυθμο κλίμα στον ΔΗΣΥ – Απέσυρε πυροβολώντας ο Πουργουρίδης - **http://cyprusnews.eu/newsitcy-kipros/1016295**. Έκρυθμο κλίμα στον ένα, καζάνι που βράζει ο άλλος, και η Κύπρος υπό ατμό. Τελικά, σε χώρα ζούμε ή σε κουζίνα εστιατορίου με τις κατσαρόλες ατμού να είναι έτοιμες να εκτοξεύσουν ζαρζαβατικά;

- **Χαριτωμένα θεάματα**:

Πάνε και οι πανικοί με τις στάσεις πληρωμών τώρα; **Και ο επιδότης που ήθελε 5 εκατομμύρια,** δεν θέλει πια κανένα αυτοκίνητο υπουργού; Και όσοι φοβόντουσαν ότι θα χάσουν τα ταμεία τους, τώρα είναι εντάξει να τα επενδύσουν στο δημόσιο; Κοιτα να δεις πως αλλάζουν οι άνθρωποι σε λίγους μηνες. Ή τί θεάματα κατασκευάζουν μερικοί. Και όσοι τους πιστεύουν, καλά να πάθουν.

- **Ο κυριακάτικος Πολίτης πάει για κυπριακό βραβείο κιτς** του 2013. Η πρωτοσέλιδη εικόνα της 9/3 είχε τον Αναστασιάδη σε προφίλ Ζαν ντε Αρκ, να δείχνει με το χέρι κάπου. Μπορεί να ήταν και η αφίσα που θα ήθελε ο

άνθρωπος, αλλά δεν τον άφησαν οι επικοινωνιολόγοι να προβάλει προεκλογικά. Αλλά για την εφημερίδα που κάποτε τα είχε με το σύνδρομο των ηγετών της δεκαετίας του 60, με τα καπετανάτα και τις ανάλογες φαντασιώσεις, ήταν αστεία αποκάλυψη προσκοπικών φαντασιώσεων. Πιο ήπια. Ούτε καν κομματική εφημερίδα δεν είναι πια – μάλλον ατομική έκδοση.

- **Όταν οι αντιφάσεις δεν μπορεί να είναι τυχαίες ή απλά συμπτώματα άγνοιας.** Ενδιαφέρουσα και απολαυστικά αποκαλυπτική η ρητορική του κ. Μιχαηλίδη στο Φιλελευθερο. Μόλις εμφανίστηκε η αναφορά για τη διαρροή του Αναστασιάδη ότι υπήρχε και όριο στις υποχωρήσεις – με αναφορά σε αποχώρηση από το ευρω, ο διευθυντής σύνταξης του Φιλελευθέρου, περιέλαβε ένα ειρωνικό σχόλιο με τίτλο «Έξοδος από το ευρώ ή έξοδος του Μεσολογγίου;». Ενδιαφέρουσα υποχωρητικότητα από τον προηγουμένως "παθιασμένο" (λέμε τώρα) δημοσιογράφο που ήταν ενάντια στην εξάρτηση. Τώρα είναι καλή η εξάρτηση και ό,τι πουν οι ξένοι. Πάλι καλά που δεν είναι και ο καημένος ο Τάσσος στα πέριξ να βλέπει ποιούς άφησε κληρονόμους του λόγου του. Την προηγούμενη, είχαμε ένα ακόμα πιο αποκαλυπτικό κείμενο για τις ιδιωτικοποιήσεις των ημικρατικών οργανισμών. Εκεί που συζητείτο η διαχείριση του δημόσιου πλούτου, ο αδιάλλακτος "αγωνιστής", ξαφνικά, εστίαζε στο ότι υπήρχε διασπάθιση πλούτου από τους ημικρατικούς – ενώ άμα πουληθούν και πηγαίνουν τα κέρδη σε ιδιώτες, θα είναι καλύτερα για το δημόσιο; Η άποψη πάντως εξηγεί και τη στάση της εφημερίδας να επιμένει να ψάχνει για προβλήματα στους ημικρατικούς. Και κατά τα άλλα, ο κ. Μιχαηλίδης εμφανίζεται με τον κ. Καραμπελια, με τον οποίο μπορεί να τα βρίσκουν στα εθνικά, αλλά είναι άξιον απορίας τί νομίζει ότι εννοεί ο φίλος του, ο κ. Μιχαηλίδης, όταν ο εξ Αθηνών τα έχει με τον νεοφιλελευθερισμό, στον οποίο «πουλήθηκαν οι διανοούμενοι». Έτσι δεν έλεγε το πρόσφατο πόνημα που δημοσίευσε η εφημερίδα; Λέει, λοιπόν, ο κ. Μιχαηλιδης: *«Να πει αν όλα είναι μέλι γάλα στην ΣΥΤΑ, την ΑΗΚ, στις Δασικές βιομηχανίες, στον Οργανισμό γάλακτος, ακόμα και στο ΡΙΚ που απομυζά κάθε χρόνο δεκάδες εκατομμύρια από τους φορολογούμενους για να κορδώνει μπροστά στις κάμερες ο πάσα ένας και να παριστάνουμε ομαδικά τους καραγκιόζηδες στην Γιουροβιζιον την ώρα που εκατοντάδες συμπολίτες μας κάνουν ουρές στα κοινωνικά παντοπωλεία για να φανε.*» Ενδιαφέρον ότι η έμφαση μετατοπίζεται από τις υπηρεσίες που προσφέρουν και τα «κυβερνητικά μερίσματα», τα οποία όντως χρηματοδοτούν προγράμματα για τα άτομα που λαμβάνουν κυβερνητική βοήθεια. Αν, δηλαδή, τα κέρδη της ΣΥΤΑ πάνε σε ιδιώτη, θα

κερδίσουν όσοι πάνε στις «ουρές»; Μετά είναι το ενδιαφέρον μένος με το ΡΙΚ. Μα τα ίδια αγαπητέ δεν θα μπορούσε να πει κάποιος και για όλα τα ΜΜΕ, συμπεριλαμβανόμενου και του δικού σας; Ή μήπως επειδή βιώνετε ανταγωνιστικά το ΡΙΚ; Τί είναι δηλαδή τα περιοδικά που δίνετε ή οι Σελίδες που επόπτευες παλιά; Τσόντα επιπέδου; Ή μήπως προτιμάς να έχουν μερικοί ιδιοκτήτες τον έλεγχο των ΜΜΕ; Ενδιαφέρον ως ιδέα εξυπηρέτησης. Όσο για το δημόσιο χρήμα, καλά δεν είναι στην εφημερίδα σας που υπήρχε αρνητικό σχόλιο γιατί δόθηκαν χρήματα για τις προεκλογικές δημοσιεύσεις σε εβδομαδιαία εφημερίδα; Εσείς γιατί πήρατε χρήματα από το δημόσιο; Γιατί παίρνετε διαφημίσεις από το ΡΙΚ; Ή μήπως άμα έρχονται στους ιδιώτες τα δημόσια χρήματα είναι καλά, ενώ άμα υπάρχει και δημόσιος έλεγχος δεν είναι; Ενδιαφέρουσα στροφή στον εθνικιστικό νεοφιλελευθερισμό. Είχαμε προηγουμένως και το αποκαλυπτικό κείμενο του Σ. Ιακωβίδη που έκανε έκκληση να μην επικρατήσει στην Κύπρο ο «ελληνικός αναρχοσυνδικαλισμός». Έχει πάντως υποστηρικτές η τρόικα, και προφανώς, μερικοί δεν αντιλαμβάνονται τις συνέπειες.

- **Πάντως όταν ο αρχιεπίσκοπος λέει κάτι εναντίον της τρόικα, πέφτει σιωπή.** Την Τρίτη, ο Μιχαηλίδης έκανε γαργάρα το σχόλιο του αρχιεπισκόπου για αποχώρηση από το ευρώ. Άλλαξε θέμα και ... έκανε επίθεση στο ΑΚΕΛ. Τί καλός υπηρέτης. Έπρεπε, λέει, να είχαμε πάρει μέτρα από το 2011 – θα είμαστε τότε, όπως την Ισπανία και θα συναγωνιζόμαστε τις αυτοκτονίες στην Ελλάδα. Κάτι είχε πει ο Αβέρωφ για να δοθούν δημόσια χρήματα για συνδρομές στις εφημερίδες. Να ένας λόγος για τις υπηρεσίες. Βέβαια, μπορεί να υπάρχει και άλλος. Εργάζεται μόνο για τον Παττίχη, ο διευθυντής σύνταξης;

- **Η προσπάθεια του Λιλλήκα να κρατήσει μαζί όλη την ιστορία που μάζεψε με τις αντί-μνημονιακες θέσεις/τάσεις, θα είναι δύσκολο** να συμβιώσει με τις θέσεις τέτοιων υποστηρικτών. Άρα, έχει και η ρητορική των αντιφάσεων τη χρησιμότητα της. Άμα, όμως, αρχίσει να ψυλλιάζεται το κοινό;
- **Ώστε θα αποδεχθεί η κυβέρνηση-τέως-αντιπολίτευση το ότι θα αυξηθεί ο εταιρικός φόρος;** Και αν αυξανόταν από το 2010, δεν θα ήταν πιο πρακτικό; Ακούγοντας τον Στυλιανίδη ήταν σαν να έπαιζε κασέτα με τα επιχειρήματα του Σταυράκη τότε. Τα mea culpa τα είπε όλα ο Αναστασιαδης προεκλογικά;

- **Όταν δημοσιεύει ειδήσεις η Αλήθεια, να υποθέσουμε ότι έχει πηγές στο υπουργείο εσωτερικών ή να θεωρήσουμε ότι η εφημερίδα είναι εκφραστικό όργανο του υπουργού;**

- **Τις τελευταίες μέρες όλα τα έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ, αναφέρονται στην τρόικα, απαξιωτικά πλέον και ειρωνικά. Χέρι βάζει η τρόικα κλπ. Εεε αν είναι μόνο χέρι.....**

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

Ανοικτή επιστολή στην Ι. Παναγιώτου

Σε μια παλιά φίλη

Μη, μη το πεις, οι παλιοί μας φίλοι, μη το πεις, για πάντα φύγαν…

Ότι το ανέκδοτο που αρέσκεται να αυτοαποκαλείται κίνημα, και μάλιστα Οικολόγων Περιβαλλοντιστών Κύπρου, πολύ μικρή σχέση έχει με την οικολογία, το ξέρει όλος ο κόσμος, εκτός ίσως από τους ίδιους. Γιατί Ιωάννα μου εμείς οι υπόλοιποι γνωρίζουμε ήδη από τη δεκαετία του '80 ότι η οικολογία ή καλύτερα το οικολογικό κίνημα είναι πρωτίστως και πάνω απ' όλα ενάντια στον καπιταλισμό και στο χωρίς όρια και ηθικούς φραγμούς κυνήγι του κέρδους που επιτυγχάνεται νομοτελειακά σε βάρος των ανθρώπων και του φυσικού περιβάλλοντος. Γιατί Ιωάννα μου εμείς

γνωρίζουμε ότι το οικολογικό κίνημα θέλει τους ανθρώπους ελεύθερους, ισότιμους, χαρούμενους και ευτυχισμένους και όχι σκλάβους της χωρίς ωράρια μισθωτής σκλαβιάς, του άγχους, της επιβίωσης και της ρουτίνας που τους επιβάλλουν οι πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες οικονομικές πολιτικές τις οποίες πρεσβεύει ο ΔΗ.ΣΥ και η νέα κυβέρνησή του.

Πάνε πολλά χρόνια να βρεθούμε και να μιλήσουμε, 25 ίσως και 30. Αλλάζει ο άνθρωπος. Αλλά τόση αλλαγή πια; Γιατί Ιωάννα μου γνωρίσαμε έναν άνθρωπο τρυφερό και εξαιρετικά ελεύθερο. Τί γυρεύει η Ιωάννα που γνωρίζαμε με τους πιο ακραίους εκπροσώπους του συντηρητισμού, με τους απολογητές της Ε.Ο.Κ.Α Β', με τους Φούληδες και τους Αναστασιάδηδες; Για ένα γραφείο; Για μια καρέκλα; Ας άφηνες τον Γιωργάκη, έτσι και αλλιώς αυτός ήταν πάντα κλόουν. Τόση ξεφτίλα τελικά; Ίσως πάλι πεις Ιωάννα μου ότι είμαστε ανόητα, ψευδοαναρχικά, μίζερα γεροντάκια. Μπορεί να έχεις δίκαιο. Αλλά βλέπεις εμείς, κατουρημένες ποδιές δε φιλήσαμε ποτέ. Ούτε θα φιλήσουμε.

Μάριος Τρότσκι

«ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ» ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Πανίκκος Χρυσάνθου

Ο Ηράκλειτος, κατά τη γνώμη μου ένας από τους πιο μεγάλους στοχαστές της ανθρωπότητας, μας είπε πριν 2500 χρόνια: «Οδός άνω κάτω μία και ωυτή» - δηλαδή ο δρόμος προς τα πάνω (ο ανήφορος) κι ο δρόμος προς τα κάτω (ο κατήφορος) είναι ένας και ο αυτός.

Αν θα θέλαμε να μεταφέρουμε το ποιητικό αυτό απόφθεγμα σε μια σημερινή, επίκαιρη εφαρμογή γύρω από το ευρώ, θα μπορούσαμε να πούμε πως ο «δρόμος πάνω» της Γερμανίας και κάποιων βόρειων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης κι ο «δρόμος κάτω» της Ελλάδας και κάποιων άλλων νότιων χωρών είναι ο ένας και ίδιος δρόμος. Κι αν προεκτείνουμε λίγο το συλλογισμό μας, θα μπορούσαμε να πούμε πως η Γερμανία πήρε τον "ανήφορο» όχι μόνο λόγω της "γερμανικής σοφίας» όσον αφορά την οργάνωση της εργασίας και το νοικοκύρεμα των οικονομικών της αλλά και

γιατί η Ελλάδα και οι «νότιοι» του ευρώ πήραν τον κατήφορο. Κάτι ανάλογο θα μπορούσαμε να πούμε σχετικά με την Ελλάδα: Πήρε τον "κατήφορο» όχι μόνο λόγω της "ελληνικής απρονοησίας» όσον αφορά τα χρέη και το νοικοκύρεμα των οικονομικών της αλλά και γιατί η Γερμανία και οι «βόρειοι» του ευρώ πήραν τον ανήφορο. Το ευρώ είναι ένας και ο αυτός δρόμος. Αφού έχει πάνω έχει και κάτω.

Ο Ηράκλειτος μας χάρισε ακόμα ένα απόφθεγμα, στο οποίο μιλά για το τέντωμα της χορδής του τόξου, που, όταν συμβεί, προκαλεί το «πήδημα» της χορδής στην αντίθετη πλευρά και στη συνέχεια ένα πήγαινέλα της, ώσπου να επανέλθει η διαταραχθείσα ηρεμία. Αν μεταφέρουμε την εικόνα στα ανθρώπινα πράγματα, η μετάβαση σε μια θέση των άκρων (καθιερώθηκε με τον όρο «ύβρις», αλαζονία) προκαλεί ένα «πήδημα» στο αντίθετο άκρο και μια ταλάντωση από άκρο σε άκρο ώσπου να επανέλθει η ηρεμία. Αν κάνουμε κι εδώ μια εφαρμογή στα επίκαιρα, μπορούμε να βγάλουμε μια σειρά από χρήσιμα συμπεράσματα: Η αυστηρή και χωρίς μέτρο λιτότητα σε ευημερούντες πληθυσμούς της νότιας Ευρώπης αποδείχτηκε ένα μέτρο ακραίο, μια ανθρώπινη αλαζονία, που οδήγησε στην ανεργία και στη φτώχεια εκατομύρια ανθρώπους. Αυτό το τέντωμα της χορδής «έφτιαξε» σαν αντι-τέντωμα ένα νεοναζιστικό κόμμα στην Ελλάδα, ανάστησε τον Μπερλουσκόνι στην Ιταλία κι έφερε στο προσκήνιο της πολιτικής έναν αμετροεπή κωμικό σαν τον Γκρίλο. Ασφαλώς και η μαμά αυτών των φαινομένων είναι οικονομική υπερβολή και απερισκεψία - αρχικά - και η συναισθηματική αντίδραση - στη συνέχεια - των μεσογειακών Ευρωπαίων. Ο μπαμπάς όμως είναι η πολιτική της Μέρκελ, που θέλει να πιστώνεται με ένα ορθολογισμό. Ο καθολικά ορθολογιστής ωστόσο είναι αυτός που η λογική του υπολογίζει και τις συνέπειες μιας «ορθολογιστικής» του κίνησης, αυτός που έχει με άλλα λόγια τη διαλεχτική μέθοδο ως οδηγό των πράξεών του. Επομένως η Χρυσή Αυγή, ο Μπερλουσκόνι κι ο Γκρίλο είναι και της Μέρκελ παιδιά. Κι αν εξακολουθήσει να τεντώνει τη χορδή, να δούμε πως θα εξελιχτούν αυτά τα παιδιά ή αν θα έχουμε κι άλλα γεννητούρια στη χώρα του ευρώ.

Ο δρόμος πάνω-κάτω έχει όμως ακόμα μια εκδοχή, που έχει σχέση με τα πιο πάνω: Αυτό που κινείται σήμερα προς τα πάνω είναι δυνατόν να γυρίσει αύριο προς τα κάτω. Η ανθρώπινη ζωή είναι γεμάτη από πάμπολλα παραδείγματα, τα οποία δείχνουν ότι είναι απρόβλεπτη και κρύβει εκπλήξεις σε εκείνους που νομίζουν ότι την ελέγχουν και την καθοδηγούν. Οι σοφοί άνθρωποι τα ξέρουν αυτά και δεν προκαλούν με την αλαζονία τους τους νόμους του κόσμου.

Αυτό το δέντρο μου θυμίζει μια άλλη «ελληνική» κουβέντα: Στην τραγωδία «Αντιγόνη» του Σοφοκλή, ο Αίμονας λέει στον πεισματάρη πατέρα του, που επιμένει στην πιστή εφαρμογή του νόμου αδιαφορώντας για τις συνέπειες πάνω στους ανθρώπους: *«Πατέρα, βλέπεις τα δέντρα που φυτρώνουν δίπλα στο φουσκωμένο ρεύμα; Επειδή σκύβουν το κεφάλι, καταφέρνουν να γλυτώσουν τα κλωνιά τους. Ενώ τα άλλα που αντιστέκονται στο ρεύμα, εκείνο τα ξεριζώνει ολόκληρα. Οι θεοί μας χάρισαν τον νου, που είναι το πιο πολύτιμο από όλα τα αποχτήματα, για να κρίνουμε πιο είναι το σωστό. Δεν είναι ντροπή να δεχόμαστε και τη γνώμη των άλλων και να μαθαίνουμε και να μη σφίγγουμε το δοξάρι».* Ο πατέρας όμως δεν άκουσε τη φωνή της λογικής, ούτε μπόρεσε, τυφλωμένος από την αλαζονεία της δύναμής του, να δει το κακό που ερχόταν. Γι αυτό και προκέλεσε την τραγωδία όχι μόνο για τους άλλους αλλά και για ίδιο τον εαυτό του. Το δέντρο αυτό, που είχε την ατυχία να βλαστήσει στην κοιλάδα του ανέμου, ξέρει τους νόμους του κόσμου καλύτερα κι από κάποιους ανθρώπους. Για να επιζήσει, ο κορμός και τα κλαδιά του πήραν το σχήμα του θανάσιμου εχθρού της, έγιναν ένα μαζί του. Έτσι, τον νίκησαν.

Υπουργικό, Γυναίκες, Διαπλοκή, Ανισότητα

Εδώ και πολλές δεκαετίες, τίθεται από διάφορους το ζήτημα της αξιολόγησης της εργασίας, είτε των εργαζομένων είτε των κυβερνώντων. Στο ζήτημα της αξιολόγησης των εργαζομένων, κύρια των δημοσίων υπαλλήλων, το Κυπριακό βαθύ κράτος έλεγε ότι έδινε τις θέσεις στους καλύτερους. Και αυτοί οι 'καλύτεροι', είχαν πάντα έτοιμα διάφορα επιχειρήματα για να εξηγήσουν τους λόγους που τους έκαναν καλύτερους από τους άλλους. Ιστορικά, σε όλα τα ζητήματα, όπως π.χ. το ότι κάποιος απέκτησε κεφάλαια και πλούτισε, ότι κάποιος άλλος μπήκε νωρίς στην κυβερνητική υπηρεσία και πήρε πολλές προαγωγές, ή ότι απέκτησε μια θέση στο Υπουργικό Συμβούλιο της Δημοκρατίας, ήταν κάτι που αποδιδόταν στις ικανότητες του συγκεκριμένου ατόμου και σε διάφορα άλλα δικά του 'προτερήματα', όπως οι ίδιοι λεν. Τώρα που γίνεται κριτική για τους δημόσιους υπαλλήλους, υπάρχουν κάποιοι άλλοι που λεν ότι οι ίδιοι είναι καλύτεροι και μπορούν να αντικαταστήσουν τους προηγούμενους. Γενικά, ο καθ' ένας είναι 'καλύτερος' από τον άλλο, φτάνει να έχει τα μέσα να το εκφράζει και να υποστηρίζεται από κάποιους με ράχη, έτσι ώστε να επιτυγχάνει να πάρει αυτό που οι άλλοι αποτυγχάνουν να πάρουν.

Φυσικά, σ' ένα σύστημα ανισότητας, έχουν εφευρεθεί αρκετοί τρόποι για να δικαιολογείται η ανισότητα, στο σημείο που να φυσικοποιούνται οι τεράστιες διαφορές που υπάρχουν στον κόσμο. Πλούσιοι και φτωχοί, καλοπληρωμένοι και κακοπληρωμένοι υπάλληλοι, 'σημαντική' και 'λιγότερο σημαντική' εργασία, άντρες γυναίκες, ομοφυλόφιλοι ετερόφυλοι, ντόπιοι ξένοι, λευκοί έγχρωμοι κτλ. Η δε δομή των δημοσίων και ιδιωτικών επιχειρήσεων είναι τέτοια, έτσι που να κτίζονται ιεραρχικές δομές, οι οποίες επεκτείνουν την ανισότητα μέσα στον εργαζόμενο πληθυσμό και λογικοποιούν όλους τους άλλους διαχωρισμούς.

Η δημιουργία του τελευταίου υπουργικού συμβουλίου, ανέδειξε το μεγάλο μέγεθος της ανδροκρατίας που κυριαρχεί στους κόλπους της δεξιάς. Όχι πως δεν υπάρχει στους κόλπους της αριστεράς, αλλά τουλάχιστον το υπουργικό του Χριστόφια, ήταν

λιγότερο ανδροκρατικό απ' αυτό του Αναστασιάδη. Και δεν είναι μόνο αυτό, είναι και το ότι οι τρεις γυναίκες πρώην υπουργοί που αντικαταστάθηκαν από το νέο υπουργικό συμβούλιο, Ελένη Μαύρου, Σωτηρούλλα Χριστοδούλου και Ερατώ Μαρκουλλή είναι αρκετά καλύτερες από τους Σωκράτη Χάσικο, Χάρη Γεωργιάδη και Γιαννάκη Κασουλίδη. Και όταν λέω καλύτερες, εννοώ ότι δεν έχουν ανακατευτεί σε διαπλοκές για προσωπικό πλουτισμό, είναι δουλευταρούδες, έχουν οι δυο από τις τρεις κάποια επαφή με την εργατική τάξη, δεν θέλουν ή επιδιώκουν τον περαιτέρω πλουτισμό της αστικής τάξης όπως καθαρά σκέφτονται οι άνδρες αντικαταστάτες τους, είναι σαρωτικά πιο ευαίσθητες πάνω σε ζητήματα φύλου και μετανάστευσης, είναι κατά πολύ λιγότερο αλαζονικές και από τους τρεις, δεν είναι πλούσιες κτλ. Να μην αναφερθούμε κιόλας στη σύγκριση μεταξύ Ελένης Μαύρου, πρώην δημάρχου Λευκωσίας, με τον Κωνσταντίνο Γιωρκάτζη, μεγάλο επιχειρηματία και νυν δήμαρχο Λευκωσίας που ο ΔΗΣΥ πάσχισε να τον κάνει δήμαρχο, στη θέση μιας κατά πολύ ικανότερης γυναίκας δημάρχου.

Ο Αναστασιάδης βέβαια δεν ψηφίστηκε μόνο από τις γυναίκες, οι οποίες παρευρέθηκαν στην εκδήλωση, όπου ο ίδιος είπε ότι 'έχουν και οι γυναίκες μυαλό.' Ψηφίστηκε από ένα ευρύ φάσμα, ακόμα και από γυναίκες με φεμινιστικές ευαισθησίες. Μετά, όταν σχηματίστηκε κυβέρνηση και δεν διορίστηκε καμιά γυναίκα στο υπουργικό, έγιναν κάποιες κριτικές, αρκετές μάλιστα από γυναίκες που τον υποστήριξαν πολύ θερμά και έλαβαν μέρος στην προεκλογική του εκστρατεία. Αν ένα σημαντικό κριτήριο για κάποιες γυναίκες, είναι το πώς αντιλαμβάνονται οι πρόεδροι το ρόλο της γυναίκας στα κέντρα λήψης αποφάσεων, και θεωρούν κιόλας ότι το υπουργικό είναι ένα τέτοιο κέντρο, τότε υπάρχει αντίφαση και ασυνέπεια στην ψήφιση Αναστασιάδη, όπως το να είσαι φτωχός και να ψηφίζεις τον αντιπρόσωπο της πλουτοκρατίας.

Πιθανό, βέβαια, όλ' αυτά που έγραψα να είναι ψηλά γράμματα και αυτά περί ικανών και ανίκανων να είναι κατασκευάσματα μιας κοινωνίας που στηρίζεται στο ρουσφέτι και τη διαπλοκή. Οι σημαντικές εργασίες και οι λιγότερο σημαντικές, μπορεί επίσης να είναι μια μπλόφα που κατακερματίζει την κοινωνία σε φτιαχτούς διαχωρισμούς. Φαίνεται ότι αυτές που ονομάζονται σημαντικές, είναι αυτές οι οποίες αμείβονται καλά και οι λιγότερο σημαντικές είναι αυτές που αμείβονται λίγο. Ίσως η ισομισθία για όλους τους πολίτες να έβαζε τα πράγματα στη σωστή τους βάση. Πάντως στην Κούβα, όπου οι γιατροί αμείβονται όσο και οι σκουπιδιάρηδες, δεν φαίνεται να υπάρχει κακή ιατρική περίθαλψη, παρ' όλη την φτώχεια που υπάρχει εκεί. Στην Αμερική δε, όπου υπάρχει υπερσυσσώρευση κεφαλαίων και πολύ καλά αμειβόμενοι

γιατροί εν συγκρίσει με τους σκουπιδιάρηδες, δεν είναι λίγοι αυτοί που πεθαίνουν στον δρόμο λόγω μηδενικής πρόσβασης σε ιατρικές υπηρεσίες.

Μπορούμε κιόλας να σκεφτούμε ότι με την περιουσία δυο εκλεκτών του ΔΗΣΥ, Γιωρκάτζη και Χάσικου, θα ζούσαν πιο άνετα μερικές χιλιάδες οικογένειες ή να δημιουργούνταν πολλά κέντρα για κακοποιημένες γυναίκες. Μήπως η ισότητα των φύλων περνά μέσα από άλλους δρόμους και είναι εντελώς άσχετη με τα ψίχουλα που πετά από το τραπέζι ένας πρόεδρος της πλουτοκρατίας; Και πώς θα μπορούσαμε ως κοινωνία να αντιμετωπίζουμε ένα πρόεδρο που δεν τα βγάζει πέρα με μια δεξιά κυβερνώσα βουλή; Ή πως θα οικοδομούσαμε ένα κίνημα για να οργανώσει την κοινωνία πάνω σε μια εντελώς διαφορετική βάση, έτσι ώστε να μπορεί να επιτευχθεί αυτό που ο προηγούμενος πρόεδρος αποκαλούσε μια πιο δίκαιη κοινωνία;

Happy Women’s Day, με εξαίρεση αυτές που εκμεταλλεύονται άλλες γυναίκες.

“Που είναι οι (αξιόπιστοι) Υπουργοί;”

Κορίνα

Μετά από μια εκλογική αναμέτρηση, προπάντων σε μια χώρα με τόσο δυσανάλογο για το μέγεθος της μηχανισμό εξουσίας, είναι σύνηθες να κορυφώνονται οι συζητήσεις για τη νομή της εξουσίας. Πόσο έχει αυτό το ζήτημα να κάνει με τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών, με τη λογοδοσία, με την άσκηση κοινωνικά ευαίσθητης πολιτικής, με τις συμμετοχικές διαδικασίες κλπ? Καθόλου, κατά την άποψη μου. Γιατί η άσκηση πολιτικής δεν είναι προσωποπαγής και δεν εξαρτάται από το ποιος είσαι και ποια είναι τα αντικειμενικά στοιχεία της ταυτότητας σου. Εξαρτάται πρωτίστως από τα συμφέρονται που εκπροσωπείς και τα οποία σου διασφάλισαν το κομμάτι σου στην εξουσία. Και κατά δεύτερο λόγο από τις ευαισθησίες, την τόλμη και την πολιτική βούληση που διαθέτεις ως άτομο, το οποία δεν εξαρτώνται από τα γενετικά σου χαρακτηριστικά.

Ίσως το καλύτερο παράδειγμα σήμερα να είναι η Ανγκελα Μέρκελ. Για να διασφαλίσει την παραμονή της στην εξουσία, δεν διστάζει να επιβάλει καταστροφικές

πολιτικές λιτότητας στον Ευρωπαϊκό νότο, οδηγώντας ολόκληρους λαούς στην εξαθλίωση. Ταυτόχρονα, φροντίζει να δημιουργούνται στερεότυπα για τους Έλληνες που είναι τεμπέληδες και τους Κύπριους που ξεπλένουν βρώμικο χρήμα, εξάπτοντας το 'εθνικό φρόνημα' των Γερμανών και την αντιπάθεια τους για τους λαούς του νότου, με ανυπολόγιστες συνέπειες για το μέλλον της δημοκρατίας στην Ευρώπη. Αντιπαραθέτω τις καταστροφικές και ανεύθυνες πολιτικές της Μέρκελ με τους χαμηλούς και νηφάλιους τόνους και την κοινωνική πολιτική του Ομπάμα. Και η διαφορά προφανώς δεν οφείλεται στο γενετικό υλικό του καθενός, αλλά στο ποια συμφέροντα τους εξέλεξαν και τους διατηρούν στην εξουσία.

Όταν γίνεται συζήτηση για την απουσία γυναικών από του Υπουργικό του Αναστασιάδη, προφανώς η αντίρρηση δεν βασίζεται ούτε και ανάγεται σε οποιοδήποτε ζήτημα ισότητας. Βασίζεται στο λεγόμενο gender mainstreaming, το οποίο δεν απορρίπτω αλλά ούτε μπορώ και να το ανάξω σε ζήτημα ισότητας. Αφορά κάποιες γυναίκες που βρίσκονται κοντά στην εξουσία και που λογικά και φυσιολογικά διεκδικούν και αυτές το κομμάτι τους της πίττας. Οι γυναίκες αυτές όμως δεν μπορούν αυτόματα να χρηστούν ως φυσικοί ή ιδεολογικοί εκπρόσωποι των γυναικών. Αν υιοθετήσουμε αυτή τη λογική, τότε θα πρέπει να δεχτούμε και τη θεωρία του Πλάτωνα για το φιλόσοφο ηγέτη που κατέχει φυσικό δικαίωμα να διοικεί. Ας αναλογιστούμε πρακτικά ποιες είναι οι γυναίκες στο χώρο της πολιτικής που πρόσκεινται στο ΔΗΣΥ και στο ΔΗΚΟ – και πείτε μου αν θα θέλατε *οπωσδήποτε* να δείτε κάποιες από αυτές σε θέση εξουσίας και αν αυτό θα αποτελούσε έκφραση ισότητας.

Ας αναλογιστούμε επίσης ότι το gender mainstreaming είναι αυτό που άνοιξε το δρόμο προς την εξουσία για τη Μέρκελ και ενδεχομένως να έφραξε το δρόμο σε κάποιον άντρα πολιτικό που θα μπορούσε δυνητικά να επιδείξει περισσότερες κοινωνικές ευαισθησίες, περισσότερη πολιτική βούληση και υπευθυνότητα από ότι η Μέρκελ, της οποίας η επόμενη πενταετία στην εξουσία απειλεί να βυθίσει την Ευρώπη στο χάος.

Η σύσταση του Υπουργικού του Αναστασιάδη παραπέμπει σε διαφθορά, αφού για κάποια από τα μέλη του εγείρονται σοβαρότατα ζητήματα παιδικής πορνείας, εμπλοκής σε αγορές (με το αζημίωτο) όπλων και εμπλοκή στο διεφθαρμένο τραπεζικό κατεστημένο κ.ά. Αυτά ομολογώ ότι με ανησυχούν πολύ περισσότερο από το φύλο τους.